

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 5 • Perjantaina 15. maaliskuuta 2013

64. VUOSIKERTA

Irttonumero 2 € (sis. alv 24 %)

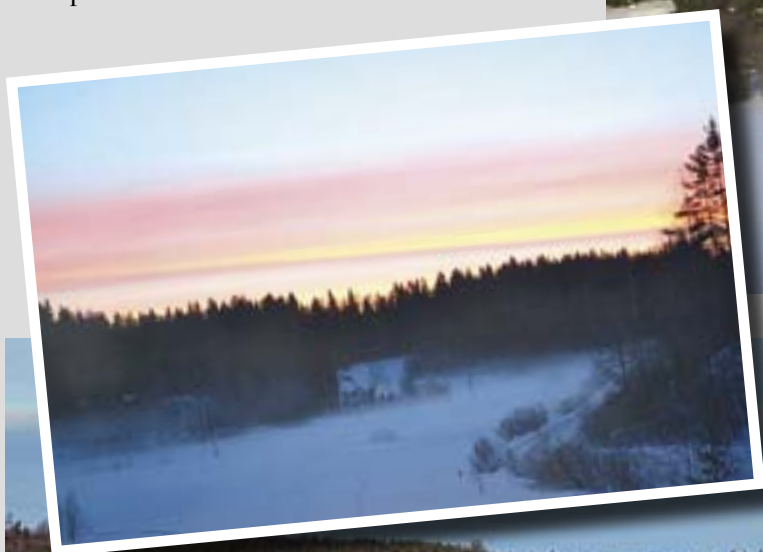
Soskua talvella

Marina Petrova on kulkenut kameran kanssa Soskuassa kuvaten talvisia maisemia ja taloja talven sylissä. Kuvista voi aistia pakkasen purevuuden.

Jossakin latu halkoo hankea, vaikka näyttää että monet talot uinuvat lumen keskellä odottaen kevättä. Talvisen auringonlaskun värit laveeraavat taivaan sateenkaaren väreillä.

Soskuanjoki on saanut jää- ja lumipeitteen.

Kylästä kylään kirja kertoo Soskuan kylästä: ”Soskuan kylässä oli joella erittäin huomattava merkitys asutuksen keskittäjänä. Kylän taloista kolme neljäsosaa sijaitsi joen vaikutuspiirissä. Joki oli kylän elinhermo. Monista taloista voitiin sitä pitkin lähteä vesitse asioille Lopottiin tai kalastamaan ”merelle.”

Tässä lehdessä

Tabe Kososen tarina elää

Uusia muistoja naisesta, joka oli aikansa julkkis. Ihailtu, palvottu, arvoituksellinen, ja seurattukin nainen. Hänen tiensä kohtasi myös toisen Parikkalassa syntyneen sitten kurkijokelaistuneen miehen kanssa. Tosin aivan eri yhteyksissä.

Taben elämästä sivulla5

Nyt on aika valmistella Pääsiäistä

Pääsiäismunat voi koristella monella tavoin tai vaikka valmistaa vuosi vuoden jälkeen säilyviä styrox- tai muovimunia.

Hiitolan kästyökori antaa ohjeet sivulla6

Arvi Heinosen kirjan Vieraila veräjillä

–julkistamistilaisuus ensi viikolla.

Tarkemmat tiedot sivulla7

Löytyykö valokuva-arkistostasi

Kylästä kylään-kirjassa julkaistuja kuvia? katso puuttuvien

kuvien lista sivulta9

Toimitus on AVOINNA tiistaina 19.3. ja 26.3. Huom. SULJETTU torstaina 21.3. ja 28.3. Pääsiäisen jälkeen normaalisti tiistaisin ja torstaisin klo 9-14.00.

Seuraava lehti ilmestyy 3 viikon päästä 5.4.

Toiminnan jatkuvuus huolettaa karjalaisia yhteisöjä

Poikkeuksellisen pimeän talven jälkeen aurinko on hellinyt meitä viime viikkoina. Lumikinokset ovat alkaneet sulaa ja linnut virittää laulujaan.

Näin kevään korvalla monet yhdistykset, säätiöt ja muut yhteisöt pitävät vuosikokouksiaan, käyvät läpi viime vuoden tapahtumat ja summaavat edellisen vuoden lopputuleman. Myös karjalaiset yhteisöt pitävät ahkerasti vuosikokouksiaan maaliskuuhuhtikuussa.

Yhteisenä huolenaiheena kaikilla on toiminnan jatkuvuus: miten saada uusia innokkaita henkilöitä sitoutumaan toimintaan mukaan. Myös rahalliset resurssit ovat vuosi vuodelta yhtä tiukemmalla. Monet yhteisöt elävät jatkuvasti tiukan talouden keskellä eikä ylimääräistä rahaa pahan päivän varalle ole. Siksi on vaikea löytää kohtia, joista vielä voisi säästää ilman, että yhteisön tarkoituksen toteuttaminen vaarantuu.

Kurkijoki-säätiön vuosikokous pidetään kuluvan viikon lauantaina. Kuten olemme saaneet useasti Kurkijokelaisestakin lukea, myös Kurkijoki-säätiön talous on tiukalla eikä näköpiirissä ole helpotusta kulujen kasvassa yhä nopeammin. On kuitenkin hyvä - ja toisaalta lohdullistakin - muistaa, että tilanne ei ole uusi. Säätiö

on paininut samojen ongelmien kanssa aiemminkin.

Kuinka sitten edelleen olemme olemassa? Siksi, että yhä löytyy niitä, jotka haluavat vaalia yhteistä perintöämme, ratkoa eteen tulevia ongelmia ja kohdata uusia haasteita. Toiminnan jatkuvuuden riski ei lopulta niinkään ole rahallisten resurssien niukkuus kuin se, löytyykö uusia soihdunkantajia, jotka haluavat viedä meille kaikille tärkeitä asioita eteenpäin. Siinä vaiheessa, kun tällaisia henkilöitä ei enää löydy, lisäeurotkaan eivät auta.

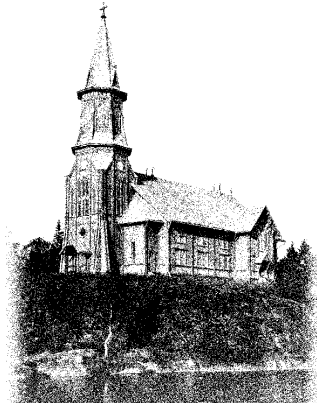
Toivottavasti edelleen löytyykin innokkaita, asialle omistautuneita henkilöitä, jotka ovat valmiit kukin omalla tavallaan panostamaan säätiön toimintaan ja sen tarkoituksen toteuttamiseen, olipa kyseessä sitten talkootyö, kirjoitus Kurkijokelaiseen, säätiön hallintoelmissä toimiminen, rahallinen tuki tai mikä tahansa muu yhteistä perintöämme vaaliva ja eteenpäin vievä voima.

Toivotan kaikille lukijoille aurinkoista kevättä!

Anna-Maija Nurminen-Lempinen
Kurkijoki-Säätiön valtuuskunnan
puheenjohtaja

Hartaus sunnuntaille
17.3.2013
Marian ilmestyspäivä

Kahden teinitytön lupaus

Mustien vuorten juurella kaakkoisessa Kosovossa lepää vehreässä laaksossa pieni Letnican kylä. Sen keskellä kohoaa kauniin valkoisena kirkko, jonka tekee kuuluisaksi ihmeitä tekeväksi tunnettu Musta madonna. Sen äärelle tehdään pyhiinvaelluksia pitkienkin matkojen päästä.

Tuon tummasta puusta veistetyin, vuosisatoja vanhan patseen äärellä moni elämä on muuttunut. Muuan skopjelainen 17-vuotias Agnes Gonxha Bojaxhiu antoi vuonna 1928 pyhiinvaelluksen päätteeksi ison lupauksen: hän päätti pyhittää loppuelämänsä Jumalan ja toisten ihmisten palvelemiselle.

Noinkohan elämästä lähtee vapaus ja ilo, jos tuollaisen lupauksen menee tekemään?

Mustan madonnan esikuva, teinityttö Maria, antoi aikanaan vähän samanlaisen lupauksen kuin tämä Agnes. Enkeli ilmestyi Marialle ja kertoi melkoisen uutisen: tämä tulisi nuorella iällä äidiksi, yllättäen ja ilman omaa syytä. Uutista teiniraskaudesta ei luulisi kenenkään ottavan vastaan ihan tyynesti, pikemminkin kauhistuneena. Maria kuitenkin yllätti: hän otti tehtävän vastaan sangen nöyryin mielin - muttei murheissaan. Evankeliumit kertovat hänen suorastaan laulaneen ilovirttä raskaudesta sukulaiselleen Elisabetille sanoilla, joista muodostui eräs kristikunnan vanhimmista hymneistä. Näin se alkaa:

Minun sieluni ylistää Herran suuruutta, minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani.

Letnicassa pyhiinvaelluksella käyneen teinityttö Agnesin loppuelämän mitaksi tuli vajaat 70 vuotta. Kun hän lopulta ummisti silmänsä, moni pieni ihminen oli saanut mahdollisuuden täyteen elämään. Hän piti Mustan madonnan äärellä taannoin antamansa lupauksen. Eikä tuon lupauksen pitäminen ollut kaikista päätellen murheen alhossa vaeltamista. Tuskin hän muutoin olisi antanut muille Jumalan ja lähimmäisten palvelijoille seuraavaa ohjetta:

”Jeesuksen tavoin mekin kuulumme maailmaan ja elämme toisillemme, emme itsellemme. Jumalan riemu on voimamme.” (Agnes Gonxha Bojaxhiu, Kalkutan äiti Teresa)

Positiiviselle elämänsenteelle tuntuu olevan syynsä, jos näitä kahta Jumalalle lupauksen antanutta teinityttöä on uskomisen. Jos ei elämästä puutu rosaa, niin ei puutu kyllä riemuakaan.

Jukka Helin

Kirjoittaja on Merivoimien kenttärövästi, toimipaikkanaan Suomen Turku.

Kiitoksia

Arvoisat kurkijokelaiset!

Paljon kiitoksia lämpöisistä sanoista lehdessänne ja merkkipäivänäni. Toivon yhteistyömme jatkuvan ja laajenevan. Museomme odottaa teitä kaikkia.

Marina Petrova

Kuolleita

Äitimme, mummomme,
isomummomme

Iida HEINONEN

o.s. Ijäs

* 29.8.1925 Kurkijoki

† 8.3.2013 Oripää

Kiittäen ja kaivaten

Aaro ja Isabella

Päivi, Kenneth, Jonas ja Lisa
Pauli, Jenny, Asta ja Alex
Hanna

Laura ja Pertti

Anu ja Jaakko

Juha perheineen
Sanna perheineen
sisarten ja veljien perheet

Kertokaa Karjalaan liitävät linnut
kotiseutuni kunnalle kuiskaus tää:
vaikka tänne polkuni kulki,
Karjalan sineen sieluni jää.

Kutsuna ilmoitamme, että siunaus on Oripään kirkossa
perjantaina 22.3.2013 klo 12. Muistotilaisuus siunauksen
jälkeen Oripään seurakuntatalolla, os. Kertuntie 5, Oripää.

Muistettavaa

Hiitolan Pitäjäseuran järj. Pilkkikilpailu la 16.3. klo 10 Suodenniemi Putajan ranta-sauna. Ajo ohje; Pori Tampere tie n:o 11. Putajan palaneen Seon kohdalta käännetään Suodenniemelle päin, n. 400 m josta oik. opastus perille. os. Ylisenkoskentie 96 Sastama-

Nimi-päivät

Maaliskuu

viikko 11

15 pe Risto

16 la Ilkka

17 la Marian
ilmestymispäivä,
Kerttu, Kerttuli

viikko 12

18 ma Eetu, Edvard

19 ti Minna Canthin

päivä, tasa-arvon
päivä, Juuso,
Josefiina, Jooseppi,
Joosef

20 ke Kevätpäiväntaus,
Aki, Kim, Joakim,
Jaakkima

21 to Pentti

22 pe Vihtori

23 la Akseli

24 su Palmusunnuntai,
Gabriel, Kaapo,
Kaapro, Kaappo

viikko 13

25 ma Aija

26 ti Manu, Manne,
Immanuel, Immo

27 ke Sauli, Saul

28 to Armas

29 pe Pitkäperjantai,
Jouni, Joni, Joonas,
Joonas, Jonne, Jonni

30 la Usko

31 su Pääsiäispäivä, Irma,
Irmeli, Kesäaika
alkaa

viikko 14

1 ma 2. Pääsiäispäivä,
Peppi, Raita, Pulmu

2 ti Pellervo

3 ke Sampo, Veeti

4 to Ukko

la. Tervetuloa. lisät. Seppo p.
050 5857472.

Hiitolan-Kurkijoen sukututkimuspiirin kuukausitapaaminen Loimaalla on keskiviikkona 20.3. klo18.30. Paikka kaupungintalo, valtuuston istuntosali (Kauppalankatu 3). Pääteemana edelleen aloittelijoiden perehdyttäminen. Katsotaan esim., mitä sukututkimusohjelmat tekevät. Paikalla ollaan jo klo 16.30, voit tulla juttelemaan ja kyselemään. Tervetuloa!

Vampulan Karjalaiset, Kurkijoki-ilta Vampulan kirjastossa keskiviikkona 20.3. klo 19.00, kahvitarjoilu klo 18.30 alk. Illan aiheena Kurkijoki kotiseutumatkailijan silmin. Vapaa pääsy. Katso tarkemmin sivulta 3

Hiitola-Kurkijoen sukututkimuspiirin kuukausitapaaminen Helsingissä Karjala-talolla (Käpyläntie 1) on torstaina 21.3. klo 18.00. Pääteemana suvut Bragge ja Ijäs. Käsitellään myös sukututkimuspiirin internet-kotisivuasiaa. Paikalla ollaan jo klo 15, voit tulla juttelemaan ja kyselemään. Tervetuloa!

Kalakurjet Matka-aikataulu pilkkimatkalle 22.-24.3. Virttaa Matka-Viitala klo 4.20, Kurakorventie Alastaro 4.30, Hirvikoski (apteekin pysäkki) 4.40, Puistokatu 39 Loimaa 4.50, Loimaan asema 5.00, Kiasma Helsinki 7.00.

LOIMAAN KIVI

Kauttamme hautakivet,
kunnostukset ja oikaisut.

Kivicenter palvelee
ma - pe 9.00 - 17.00

Palininkatu 2, Loimaa, p. 0207 909 262, www.loimaankivi.fi

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 90 senttiä/mm + alv 24 %
Mustavalk. 70 senttiä/mm + alv 24 %

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 49 euroa
6 kk..... 27 euroa
Pohjoismaat 54 euroa
Muualle 60 euroa
Tilinumero:
FI 12523900 40000897

Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Murteella

Mitä seuraavat murre sanat
tarkoittavat? Tarkista tietosi
takasivulta.

1. Ruuvikko
2. Salvo
3. Varna
4. Ärrii
5. Silta
6. Ammo aikojaa
7. Kassara
8. Tahallinen
9. Tökötö
10. Sukkela

- 15.3. Onnellisia ne, jotka saavat voimansa sinusta, ne, jotka kaipaavat pyhälle matkalle. Kun he kulkevat vedettömässä laaksossa, sinne puhkeaa virvoittava lähde, ja sade antaa heille siunauksensa. Ps. 84:6-7
- 16.3. Tehdäkseen teidät nöyriksi hän piti teitä nälässä ja ruokki teitä sitten mannalla, jota ette olleet ennen maistaneet, eivät myöskään teidän isänne. 5 Moos. 8:3
- 17.3. Enkeli sanoi: ”Älä pelkää, Maria, Jumala on suonut sinulle armonsa. Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinä annat hänelle nimeksi Jeesus.” Luuk. 1:30-31 Virsi 50:2 Minulle Herra voimallaan on tehnyt ihmetekojaan, kun alhaista hän armahti ja tehtävänsä valitsi.
- 18.3. Hanki minulle oikeutta, Jumala, aja asiaani jumalatonta kansaa vastaan. Ps. 43:1
- 19.3. Herran enkeli sanoi Abrahamille: ”Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään. Nyt minä tiedän, että sinä pelkääät ja rakastat Jumalaa, kun et kieltäytynyt uhraamasta edes ainoaa poikaasi.” 1 Moos. 22:12
- 20.3. Ikuisen henkensä voimalla Kristus on antanut itsensä virheettömänä uhrina Jumalalle, ja hänen verensä puhdistaa meidän omantuntomme kuoleman teoista, niin että voimme palvella elävää Jumalaa. Hepr. 9:14
- 21.3. Herra, pelasta minut vihollisteni käsistä! Sinun luonasi olen turvasa. Ps. 143:9
- 22.3. Sinä, Jumala, olet ainoa turvani. Miksi olet hylännyt minut? Miksi minun täytyy kulkea surusta synkkänä, kärsiä vihollisen sortoa? Ps. 43:2
- 23.3. Miksi olet masentunut, sieluni, miksi olet niin levoton? Odota Jumalaa! Vielä saan kiittää häntä, Jumalaani, auttajaani. Ps. 43:5
- 24.03. Jeesus sanoi: ”Hetki on tullut: Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti: jos vehnänjyvää ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon.” Joh. 12:23-24 Virsi 58:3 Siis nöyrän, hartaan kiitoksen sinulle, Jeesus, kannan ja turmel-

tuneen sydämen hoitoosi hyvään annan. Elämän uuden antaja, kun sydän sortuu rinnassa, niin ole sydämeni. Oi kunniani, aarteeni, sinulle annan itseni iäksi kaikkineni!

- 25.3. Hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Fil. 2:8
- 26.3. - Katso, minun palvelijani menestyy: hänestä tulee korkea, ylhäinen ja suuri. Ja kuitenkin monet järkyttyivät hänet nähdessään - tuskin häntä enää ihmiseksi tunsii, niin kammottavasti hänet oli runneltu. Jes. 52:13-14
- 27.3. Jumala osoittaa rakautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä. Room. 5:8
- 28.3. Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen opetuslapsilleen sanoen: ”Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.” Luuk. 22:19
- 29.3. Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.” Tämän sanottuaan hän henkäisi viimeisen kerran. Luuk. 23:46
- 30.3. Minä tiedän, että lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä. Job 19:25
- 31.3. Muistakaa, mitä hän sanoi teille ollessaan vielä Galileassa: ’Näin täytyy käydä: Ihmisen Poika annetaan syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulitaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee kuolleista.’ Luuk.24:7
- 1.4. Herra on todella nousut kuolleista! Luuk. 24:34 Virsi 102:2 Moni arka kulkee tiellä hiljaisessa murheessaan, niin kuin Jeesus yhä vielä olisikin haudassaan. Moni kulkee yksinänsä, huokaa epäilyksissäänsä, kunnes täyttää sydämen läsnäolo Jeesuksen.
- 2.4. Me julistamme teille ilosanoman: Minkä Jumala lupasi meidän isillemme, sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen. Hän on herättänyt Jeesuksen kuolleista. Ap. t. 13:32-33
- 3.4. Jeesus tuli, otti leivän ja antoi heille, samoin hän antoi kalaa. Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus kuolleista noustuaan ilmestyi opetuslapsilleen. Joh. 21:13-14
- 4.4. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Menkää kaikille maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille.” Mark. 16:15

Kurkijoki-ilta Vampulassa

Kurkijoki-iltaa vietetään Vampulan kirjastossa keskiviikkona 20.3. klo 19.00. Kahvitus alkaa jo 18.30. Illan aiheena on ”Kurkijoki kotiseutumatkailijan silmin”. Illan aikana katsotaan DVD-filmi ”Kurki- en kutsu”. Siinä kuvataan, miltä Kurkijoki näyttää matkailijan silmin tänä päivänä. Filmissä on myös tietoisu Kurkijoesta, jossa silminnäki- jät kertovat omakohtaiset kokemuksensa Elisenvaaran

järkyttävästä pommituksesta kesäkuussa 1944. Illan vieraana on kotiseutuneuvos Eino Vepsä. Hän kertoo miltä Kurkijoki näytti viime kesänä ja vastaa kysymyksiin illan aiheesta. Tervetuloa katsomaan, kuuntelemaan ja keskustelemaan. Tilaisuuteen on vapaa pääsy. Illan järjestäjinä toimivat Kansalaisopisto ja Vampulan Karjalaiset.

Kiitos Jorma ja Tuulikki!

Serkkupoikani, Terännön Jorma täytti 70 vuotta ja vaimonsa Tuulikki täytti myös vuosia muutamaa päivää ennen. Enpä sano, paljonko, kun naisen ikää ei tarvitse sanoakaan. Sain mieheni kanssa kutsun tulla syömään Raision Kotiseutukeskukseen Krookilaan. Ensimmäinen maininta Krookilasta on vuodelta 1590, jolloin se kuului

Turun tuomiokirkkorovastille. Kruunutalona tila oli 1577, jolloin se lahjoitettiin ”ikuisiksi ajoiksi” Juhana III aviottomalle tyttarelle Sofia Gyllenhjelmille. Itsenäiseksi tila on julistettu 1729 ja Raision kaupungin omistukseen se siirtyi 1965. Kesäisin siellä toimii myös Raision Kesäteatteri. Paikka henkii ihanaa vanhanajan tunnelmaa. Siellä vietimme myös Terännön Jaakon

70-vuotispäiviä. Nyt olivat mukana Jaako, Ritva, Jouko, Marjut, Sinikka ja Katri Jarinsa kanssa. Olipa ihana nähdä aina iloinen Sinikkakin joukossa mukana. Edellinen kerta olikin Jaakon juhlissa. Niin taas syötiin, että ”napa tärisi” ja ruoka oli todella hyvää! Ruuan jälkeen ajettiin letkassa Raision keskustaan Jorman ja Tuulikin uuteen

kauniiseen kotiin kakku- kahville. Jaako, Jouko ja Jorma pitivät kukin kauniit puheet. Minusta, sen paremmin kuin Atsostakaan ei ole puheiden pitäjäksi, kuuntelemme vain sujuvasti. Toivottavasti tämä korvaa puheen jättämän aukon. Kyllä oli todella ihanaa olla taas ”Tereskäläisten” joukossa. Jormalle ja Tuulikille suuren suuret lämpimät kiitokset!

Irja ja sen mies

Tunnistaako joku?

Viime syksynä (21.9.2012) julkaistu kuva herätteli Seija Söderlundin Turusta kyselemään, tunnistaako joku oikealla seisovan miehen. Seija Söderlund epäilee, että se voisi olla hänen isänsä Adolf Uimonen, mutta odottaa vielä varmistusta. Kuva on otettu opettaja Jussilan johtamasta kamariorkesterista, joka toimi Elisenvaarassa. Tiedot voi ilmoittaa toimitukseen: toimitus@kurkijoki.fi tai 050-5213336.

kurkijoki.fi
on oikea tietopankki

Talkoisiin Kurkijoen hautausmaalle

Takasisivun Lukijamatkamainoksessa lukee: Talkoomatka Kurkijoelle. Mitä se tarkoittaa? Tänä vuonna on mahdollista lähteä yhdessä siivoamaan Kurkijoen hautausmaita ja kirkonmäkeä. Ketkä voivat tulla matkalle mukaan? Kaikki! Kuntopohjaa tai koneidenkäsitelytaitoa ei tarvita. Jos olet kiinnostunut tekemään jotakin Kurkijoen hyväksi olet tervetullut. Mitä kaikkea siellä voi tehdä? Tällä hetkellä emme ole vielä saaneet paikallisilta viranomaisilta tietoa, tarvitsemme moottorisahaa tai raivaussahaa työvälineiksi, vai riittävätkö oksasakset ja haravat. Tämä on kuitenkin kullannarvoinen tienaus yhteistyöhön, joka toivottavasti vahvistuu ja jatkuu pitkälle tulevaisuuteen. Siksi on tärkeää, että olemme joukolla mukana. Onko koko matka pelkkää työntekoa?

Olemme perillä Kurkijoen torstai-iltana. Perjantaina on talkoisiin varattu klo 9-15, talkoiden jälkeen on ruokailu ja illaksi menemme Tervuun ja Vätikkään. Talkoohiet voi liottaa pois vaikka Laatokan raikkaissa aalloissa. Lauantaina talkoillaan klo 9-12, iltapäivällä käydään Kurkijoen kotiseutumuseossa ja menään Elisenvaaraan. Tietysti jos haluaa voi lähteä myös oman sukunsa kotipaikalle. Voiko matkalle tulla mukaan, jos ei osallistu talkoisiin? Kyllä voi, talkoolaiset ovat etusijalla, mutta bussiin näyttää mahtuvan muitakin. Joko rajanylitys Parikkalan Syväorosta on varmistunut? Ei ole, voi olla, että varmistus tulee vasta aivan viime tipassa tai sitten menemme muualta ylitse. Tarkempia matkatietoja takasisivun ilmoituksessa!

Keväällä 2011 keskimmäiseltä hautausmaalta löydettiin monia maahan hautautuneita hautakiviä. Etsintätyössä Tapio Nikkari, joka tallensi tietoja sekä Jouni Sulavuori.

Kurkijokisia juttuja

Jännittävällä tuulastuksella isoja ahvenia

Kesä mökkijärvenme Hausjärven Valkjärvi on pienehkö, pinta-alaltaan vain noin 3-4 neliökilometriä. Sen vesi on puhdasta ja kirkasta, niin että pohjan voi nähdä yli 3 metrin syvyyteen. Näin ollen se on likimain ihanteellisen sopiva tuulastukseen, tuohon loppukesän jännittävimpään kalastusmuotoon!

Valkjärven pohjoisosassa on järven kokoon nähden iso noin 7 hehtaarin mäkiharjanteinen saari. Sen itäranta on äkkisyvä ja kovapohjainen. Eli pohja- ja syvyysolosuhteet ovat ihanteelliset suurten ahventen viihtymiselle siellä pimeinä ja tyy-

ninä elokuun iltoina. Juuri tällaisina iltoina isälläni, hänen ystävällään Jääskeläisen Topilla ja minulla oli tapana lähteä tuulaalle tuolle erinomaiselle kalapaikalle.

Sillä kerralla mukaan otettiin viisi piikkinen ahra, haavi ja kaksi valaisinta eli petromaksia. Toinen niistä oli isän toinen Topin. Petromaksit sytytettiin palaamaan jo rannalla ennen lähtöä. Isän maksi syttyi mainiosti ja paloi kirkkaasti. Topin maksin syttymisessä oli ongelmia, jotka Topia hämmittivät. Viimein se syttyi, mutta paloi katkonaisesti.

Soutumatkalla tuulastuspaikalle Topi hermostui

petromaksiinsa lopullisesti. Hän nousi veneessä seisoamaan, pyöritti maksiaan päänsä ympäri ja sinkosi sen sitten korkeassa kaaressa järveen. Pyörityksestä virkistyneenä maksi yllättäen paloi kirkkaasti ja jatkoi paloaan vielä hetken veden allakin, jonne se hitaasti upposi! Pari persanaa saattoi maksin lentoa ja uppoamista.

Saaren itäpäähän tultaessa isäni asetti petromaksinsa kannattajaansa ja tarttui ahraimeen, samalla kun Topi huopasi venettä perä edellä hitaasti.

Vähitellen noin 2 metrin syvyydessä näkyi useampia isoja ahvenia kiinni pohjassa paikallaan jorottaen. Isä näytti hidastamis- ja pysäyttämismerkkejä. Sitten hän aloitti ahraimen hitaan upottamisen kohti lähintä koukkuleukaa!

Ahvenet eivät aavistaneet mitään siitä, että ahraimen oli äänettä lipunut 10 sentin päähän sen isosta selkäevästä! Sitten seurasi isäni voimakas ja nopea survaisu, joka upotti ahraimen ahvenjörrikin läpi! Tärisevä ahven nousi veneeseen

Kuva: Kurkijoki-museon kokoelma 1497.

yleensä ilman haavia.

Muut ahvenet kaikkosivat, mutta vain hetkeksi. Ne palasivat muutaman minuutin kuluttua ja tuulastus jat-

kui, kunnes 3-4 ahventa oli pyydystetty. Se oli uunissa kypsennettyjen noin kiloisten ahventen optimimäärä suurenkin perheen ateriaksi!

Harva asia voittaa jännittävyydessään syysöisen tuulastuksen!

Paavo S. Vepsä
Juuret Kurkijoella

Lainauksia Karjalan Sanomista

Karjalan Sanomat on Petroskoissa kerran viikossa ilmestyvä suomenkielinen sanomalehti, jonka painos on 1200 kpl. Lehti on puolueista riippumaton ja on perustettu 1920.

6.2.2013 ilmestyneessä numerossa mielipidepalsalla Karjalan kongressin puheenjohtaja **Anatoli Grigorjev** kirjoittaa mm. seuraavasti:

”Nykyisin eräät Venäjän kansalaiset ostavat mielellään tontteja Itä-Suomesta. Se on sallittu. Venäjän viranomaiset puolestaan eivät anna lupaa Suomen kansalaisille maan ostoon Karjalan tasavallasta, ei-

kä edes Laatokan seudulla syntyneille.

On turha ihmetellä sitä, miksi suomalaiset yhtiöt sijoittavat hyvin vähän Karjalan talouteen. Vastaus on pinnalla. Karjala voi muuttua jatkossa kansainvälisen eristyksen alueeksi, jos Venäjän politiikka ei siltä osalta muutu.”

27.2.2013 ilmestyneessä Karjalan Sanomissa kerrotaan otsikolla **Yhteistyö vilkkaammaksi** Etelä-Savon kaupakamarin valtuuskunnan neuvottelumatkasta Petroskoihin. Tämä oli vastavierailu ja neuvotteluissa oli mukana Karjalan tasa-

vallan päämies **Aleksandr Hudilainen**.

”Neuvotteluissa Aleksandr Hudilainen totesi, että Karjala täyttää sitoumuksiin yhteistyön vilkastuttamiseksi Suomen kanssa. Yhtenä tärkeänä yhteistyön alana on rajanylityspaikkojen kehitys. Vuorossa on Syväoron ja Parikkalan rajanylityspaikan statuksen muuttaminen kansainväliseksi. Hudilaisen mukaan kolme suomalaista yritystä osallistuu tarjouskilpailuun, jonka voittaja pääsee rakentamaan tietä Lahdenpohjan piirissä rajanylityspaikalle asti.”

Tuo yllä oleva uutinen

varmasti ilahduttaa meitä entisiä kurkijokelaisia ja hiitolaisia, sillä kotiseutumatkot lyhenisivät ja nopeutuisivat huomattavasti, jos Parikkalan raja-asemalta matkustajat pääsisivät suoraan Kurkijoelle. Jäämme mielenkiinnolla odottamaan nopeita ja myönteisiä tuloksia kyseisissä asioissa.

Karjala on kasvanut täyteen roskaa otsikolla **Marina Petrova** Karjalan Sanomissa kirjoittaa: ”Lailiset kaatopaikat puuttuvat kuudesta tasavallan piiristä. Yli 500 laitonta kaatopaikkaa paljastettiin Karjalassa vuonna 2012. Paljastetuis-

ta 400 on siivottu, mutta niiden sijalle on kasvanut uusia.

Vuosittain tasavalta tuottaa 350 tuhatta tonnia talousjätettä Mihin sitä kuljettaa? Karjalan 17 piiristä vain 14:ään on perustettu kaatopaikat. Kuudesta piiristä lailliset kaatopaikat puuttuvat.

– Lailliset kaatopaikat puuttuvat Lahdenpohjan, Kalevalan, Puudosen, Mujejärven, Karhumäen ja Äänisenrannan piireistä, Venäjän luonnonkäytön tarkastusviraston päällikkö **Aleksandr Sirin** täsmentää.

Lehdet luki

Eino Vepsä

Mato Valtonen nimetty Vuosikymmenen puhujaksi

Speakersforum on nimennyt kurkijokelaisjuurisen Mato Valtosen Vuosikymmenen puhujaksi. Puhuja valitaan asiakaspalautteiden perusteella, Valtosen keskiarvo oli viisiportaisella asteikolla 4,65. Mato Valtonen on kiertänyt yli kymmenen vuotta levittämässä luovuuden sanomaa lähinnä työelämään liittyvissä tilaisuuksissa vuosi vuodelta uudistuen ja uusin teemoin.

Toivottavasti saamme hänet joskus mukaan myös Pitäjähuhlillemme kertomaan, mitä karjalaisuus hänelle merkitsee ja ammentaa hän omaa luovuuttaan karjalaisista sukujuuristaan.

Kirjoituskilpailu NUORISOSEURATOIMINTAA KURKIOJELLA, HIITOLASSA tai uusilla asuinpaikoilla

Kilpailu on kaikille avoin. Voit kirjoittaa tai koota omia tai muiden muistoja tai perustaa esityksesi historiallisiin asiakirjoihin yms.

Kirjoituksen pituus n. 2 liuskaa tai n. 4000 merkkiä. Kirjoitus voi olla kirjoitettu tietokoneella, kirjoituskoneella tai käsin.

Kirjoitukseen voi liittää kuvia, jotka palautetaan.

Palkinnot

Palkintosumma 400 €, jonka palkintoraati jakaa parhaaksi katsomallaan tavalla parhaiden kesken, lisäksi tavarapalkintoja. Voittajat valitsee Kurkijoki-Säätiön hallituksen nimeämä raati. Voittaja julkistetaan Pitäjähuhlilla Loimaalla 11.8.2013.

Kilpailuaika: 31.5.2013 asti.

Kirjoitukset palautetaan Kurkijokelaisen toimitukseen suljetussa kirjekuoressa nimimerkein varustettuna. Kuoren sisälle laitetaan toinen suljettu kirjekuori, jossa kirjoittajan yhteystiedot.

Kurkijokelainen-lehdellä on kilpailutöiden julkaisu-oikeus.

Lisätietoja: päätoimittaja Helena Sulavuori, puh. 050-5213336, toimitus@kurkijoki.fi

”Ystäväni” Tabe Kosonen

Luettuani suurella mielenkiinnolla lehdessämme Eino Vepsän erinomaisen kirjoituksen Parikkalasta kotoisin olevan lentokapteenin Matti Kososen elämänvaiheista, heräsi minulle ajatus julkistaa muistelmistani joitakin osia Matti Kososen vaimoa Tabe Slioria koskevalta osalta.

Tabe – kohu kaunotar – oli minun tuttavani henkilökohtaisella tasolla. Tabe antoi Matti Kososesta kuin myös Matin veljestä niin ylistäviä lausuntoja, että kurkijokelaisten leikkilinen väittämä, että parikkalalaisia menee tusinaankin kolmetoista, ei pidä paikkaansa.

Väestörekisterin mukaan Taben sukunimi on Kosonen.

Oikeastaan Tabe hankki julkisuutta lukuisten mies-suhteidensa kautta. Tunnetuin näistä oli Helsingin kaupunginjohtaja Erik von Freneckell, joka omisti Tamme- lassa Saaren kartanon. Huhupuheiden mukaan Tabella oli ollut suhde myös presidentti Urho Kekkosen kanssa, mutta sen Tabe kiisti hymyssäsuin.

Useista puolisoista parhaan arvosanan hän antoi Parikkalasta syntyisin olevalle lentäjäupseerille Matti Kososelle. Kuultuaan minun olevan syntyisin niinkään Parikkalasta sain hänen silmissään rutkasti ansaitsematonta arvonnousua.

Aviopuolisoista huonoimman arvosanan hän antoi Juukan nimismiehelle, joka ei pystynyt lainkaan täyttämään hänen aviomiehelle asettamia vaatimuksia. Liitto jäikin varsin lyhytaikaiseksi.

Tabe oli ”ostanut” aikoi- naan von Freneckelliltä Saaren kartanon maalta Liesjärven rannasta hehtaarin parin tontin, johon oli rakennettu Tabelle loma-asunto, joka kantoi kansan keskuudessa nimeä Taapela.

Tutustuin Tabeen

jo 60-luvun alussa. Hänellä oli tuolloin vireillä jokin rikosoikeudenkäynti Tamme- lan kihlakunnanoikeudessa, jossa minä toimin virkapukuisena oikeuden palve- lijana. Jutun sisällön olen jo unohtanut, jos olen sitä tiennytkään. Olinhan tuol- loin vielä ns. vormumiehiä.

Taben muistan sitä vas- toin erittäin hyvin. Hän totesi mm. virkapukuni ku- lahteneen kiiltäväksi, josta hän huomautti minulle ystä- välliseen sävyyn. Hän sanoi laittavansa siitä maininnan julkaisemaansa Madame- lehteen. Minä sanoin, että se on kiitettävä toimenpide, sillä se antanee vähän ytyä pukurahan korotusvaati- muksillemme. (Harmi, et- tä olen hävittänyt kaikki

Madame-lehteni. Ne ovat nykyisin kysyttyä tavaraa, melkein kuin Signaalit.)

1960-luvun puolivälin paikkeilla Tabe muutti Yh- dysvaltoihin. Sielläkin hän oli pystynyt hakeutumaan suihkuseurapiireihin. Tästä osoituksena on Taben minulle 80-luvulla Turusta lähettämät valokuvat, jois- sa hän poseeraa mm. Robert Kennedyn ja Ronald Reaganin kanssa.

Tabe palasi takaisin Suomeen

1970-luvun lopulla ja asettui asumaan yksin Taapelaan. Mahtoi se olla mieltä rasitta- va elinolosuhteiden muutos. Taapela on nimittäin syrjäi- sellä seudulla sijaitseva vaa- timaton asumus, jossa ei ol- lut naapureita näköpiirissä. Sinne ei ollut aina talvisin ajokelpoiseksi aurattua tie- tä ja saniteettitilojen virkaa hoiti pihan perällä sijaitse- va huussi. Kattauksetkin saattoivat olla varsin vaa- timattomia, sillä lähimpään ruokakauppaan oli matkaa lähes 10 kilometriä. Puhelin hänellä sentään oli. Niissä olosuhteissa Tabe sairastui, mutta minun asiani ei ole kertoa siitä sen enempää, vaikka tiedot olenkin saanut henkilöltä, joka on Taben sairauksien osalta salassa- pitovelvollinen.

Tabe, seurapiirin keski- piste, yksin viikkotolkulla rantamökissään. Onko se ylipäättään mahdollista. Ei ollut, jostain oli saatava jut- tuseuraa. Ja sitähän sai, jos konstit osasi ja Tabe osasi ne. Mikä sen varmempi konsti kuin tehdä rikosil- moitus poliisille ja kutsua poliisi suorittamaan rikos- paikkatutkimusta. Jostain syystä Tabe ohitti poliisi- päivystyksen ja teki ilmoi- tuksen – mikäli mahdollista – suoraan minulle.

Kun koko poliisiurani aikana sain kuulla valitusta resurssien vähyydestä pyrin ohjaamaan toiminnot siten, että ne keikat, jotka eivät välttämättä edellytä kahden työpanosta, eli ei tarvitse se- kä luku- että kirjoitustaitoi- sen poliisin läsnäoloa, teh- dään yksin. Itse näytin tästä esimerkkiä ja ajoin melkein kaikki keikkani yksin. Niin myös Taapelan keikat, sil- lä niissä yksikin oli joskus liikaa.

Näillä keikoilla Tabe osoittautui räiskyvän hy- vinvoivaksi, ystävälliseksi ja avomieliseksi. Ainoat ne- gatiiviset piirteet olivat hänellä poikkeuksellisen vah- va mielikuvitus ja kahvin- keittotaito. Tabe nimittäin halusi aina tarjota vieraalle kahvit, eikä hän onnistunut milloinkaan valmistamaan sitä alle puolessa tunnissa.

Taben tekemistä rikosilmoituksista

saisi koottua kokonaisen kirjan, mutta tyydyn tässä

*Ystäväni Lauri ja Soili Poutaiselle
Jouluterveksi
Merry Christmas
Happy New Year
Valu Sliori 1988*

Lauri ja Soili Poutaiselle lähetetyssä valokuvassa Tabe kes- kustelee silloisen Kalifornian kuvernöörin Ronald Reaganin kanssa. Tabe sai luvan käyttää Corvetessaan rekisterinä RAKAS-kilpiä. Auto laivattiin Suomeen vuonna 1978 Taben palatessa takaisin. Joulutervehdys on lähetetty 1988, jolloin Ronald Reagan toimi Yhdysvaltain presidenttinä (1981-1989).

yhteydessä kertomaan vain yhdestä ilmoituksesta. Il- moituksen mukaan jonkun maan tiedustelupalvelun miehet ovat pyrkineet lai- tamaan Taapelaan kuun- telulaitteita kaivautumalla rossipermannon alle. Kai- vautumisjälki on selvästi näkyvissä. Tabe vaati mi- nua Taapelaan tutkimaan ilmiselvää rikosta.

Tässä yhteydessä minun on mainittava, että minis- teriömme ilmoituksen mu- kaan suurin osa poliisia vas- taan tehdyistä kanteluista si- sältää väitteen, että poliisi ei ole ryhtynyt toimiin tehdyn rikosilmoituksen vuoksi, joten ministeriö käskytti ottamaan vastaan kaikki ilmoitukset. Tämän käskyn noudattajana lähdin rikos- paikkatutkintaan, joskin pidin ilmoitusta kokonaan muista syistä kuin rikokses- ta tehdyksi. ”Rikospaikalla” hämmästykseni oli todella suuri, sillä kaivautumisjälki oli todella näkyvissä, mutta kaivautujat eivät olleet hän- nen majesteettinsa tiedus- telupalvelusta eikä mui- denkaan valtioiden salaisia agentteja, vaan mäyrä tai supikoira. Sitä en katsonut tarpeelliseksi selvittää kum- pi, koska kumpainenkaan ei asettele kuuntelulaitteita.

Joskus hämmästykseni oli todella suuri kun Taben

mielikuvituksen tuotteena pitämäni väite osoittautuikin todeksi. Kerran Tabe kertoi, että suojelupoliisiemme auto seisoi hänen tilansa rajan takana ja siinä olevat kaksi miestä tarkkailivat Taapelaa. Pidin juttua ihan huuhaana, mutta merkitsin kuitenkin muistilehtiöni Taben antaman auton rekis- terinumeron. Auton omisti Suomen valtio ja sen haltija oli suojelupoliisi. Taapelan pihaportilla oli aivan ilmei- sesti kameravalvonta, josta Tabe teki suojelupoliisia koskevat havaintonsa.

Kerran Tabe kertoi, että hän odottaa vieraakseen erästä korkea-arvoista si- sääsiainministeriön virka- miestä mainiten vielä mie- hen nimen. Pidin ilmoitusta täysin huuhaana. Poistuttua- ni Taapelasta ja tallusteltu- ani lumessa auraamatonta tietä autoni luokse, totesin parkkipaikalla pyylevän keski- iän ylittäneen mie- hen lastaavan autostaan ve- sikelkkaan tavaroita, joista päällimmäisenä oli muuta- ma pullo samppanjaa. Lai- toin muistilehtiöni miehen auton rekisterinumeron. To- tesin ”verstaallamme”, että auton omisti Taben nimeä-mä ministeriön korkea vir- kamies. Mielessäni käväisi ajatus, että onkohan pyyle- vän herramiehen miehist

ominaisuudet läheskään Kososen luokkaa.

Mielenkiintoinen oli myös Taben kertoma, että upea huvipursi oli ollut ko- ko kesäkauden ankkuroitu- na Liesjärvessä paikassa, josta oli hyvä näköyhteys Taapelaan. Purressa asuvat kaksi hyvin pukeutunutta herrasmiestä olivat tarkkail- leet ajoittain suurikokoisilla kiikareilla tapahtumia Taa- pelan pihapiirissä. Pursi oli vedetty järvestä trailerille vasta marraskuussa, jolloin järvi oli jo jäässä.

Epäilin suuresti kerto- muksen todenperäisyyttä, ja totuus jäi minulle tunte- mattomaksi.

Tabella oli tapanaan

käydä Korvetillaan (Chev- rolet) poliisiasemalla mi- nua tapaamassa. Kerran hän levitti työpöydälleni käsilaukustaan pari kou- rallista arvokkaita koruja, pääasiassa kultaa ja timant- teja ja kertoi jonkin tarinan siitä miten hän oli menettää esittelemänsä korut. Taben poistuttua sanoin ryhmäni pojille, että saattepa nähdä niin Tabe tekee lähiaikoina rikosilmoituksen arvokka- den korujen anastuksesta ja pyytää ilmoitusjäljennöstä vakuutusyhtiötä varten. Ta- be ilmoittikin korut anas- tetuksi, jolle ilmoitukselle hymyilin vinosti. Tarkkana ja älykkäänä ihmisenä Tabe tulkitsi ilmeeni kertovan, et- tä ei taida mennä läpi. Muu- taman päivän kuluttua Tabe ilmoittikin, että koruvarka- uden saa unohtaa, varas on palauttanut korut Taapelan eteisessä olleeseen hiihto- kenkään.

Ennen pitkää hermostuin toistuvista virkamiesten juoksutuksista ja sanoin Tabelle, että sinä juoksutat meitä aivan turhanpäiväi- sistä asioista. Ainoa ilmoi- tuksesi, joka on perustunut tosiasiaan on se, että sinun pihakaivosi vesi on ihmis- paskan saastuttama, muu kaikki on ollut pelkkää huuhaata. Tästäkos Tabe riemastui ja esille tuli hänen räiskyvä temperamentinsa. Hänen vuolaasta sanatulvas- taan poimin uhkauksen, että ”minä tulen perusteellisesti häpäisemään sinut muistel- missani”.

Taben rauhoituttua tie- dustelin häneltä ystäväl- liseen sävyyn, että mitä

on hänen nuorekkuutensa salaisuus. Välittäisin siitä tiedon vaimolleni, joka on sinua huomattavasti nuo- rempi. Sinä olet varreltasi vielä kuin rippikoulutytty jollainen vaimoni ei enää ole. Se oli temppu, joka tehosi. Tabe oli kuin kar- kin saanut pikkutytty. Hä- väistyskirjoitusta ei tullut, vaan hän tituleerasi minua kaikissa julkisissa esiinty- misissään nimismieheksi. Kun huomautin tästä Tabea hän sanoi, että sinähän käy- tännössä johdat piiriä. Kyl- lä osasi Tabekin imartelun taidon.

Taben pankkitilin saldo

alkoi ilmeisesti lähennel- lä nollaa, koska hän päätti myydä tilastaan määrälän jollekin huvilatontiksi. Hän kertoi sopineensa jo erään henkilön kanssa kaupasta, mutta kuultuaan ostajan olevan kommunisti, ei hän ollut allekirjoittanut kaup- pakirjaa.

Tabe pyysi minua selvit- tämään ostajaehdokkaiden taustat. Sitten Tabe ilmoit- tikin minulle yhden ostaja- ehdokkaan nimen ja pyysi minulta selvitystä ostajan taustasta. En luonnollises- tikaan tehnyt mitään selvi- tystä ilmoitin vain lausun- tonani, että ostajaehdokas on läheistä sukua tykistön- kenraali Nenoselle, ja on sit- ten varmasti isänmaallinen mies. Tonttikaupat synty-ivät.

Taben muutettua Tur- kuun hän soitti minulle, il- moitti osoitteensa ja pyysi minua päiväkahville. Miksi olisin mennyt pilaamaan Parikkalan miesten hyvän maineen.

Tabe piti tapanaan soi- tella minulle joskus asiasta joskus asiatta. Hän kertoi saaneensa elämänsä uutta sisältöä toimimalla SPR:n ystäväpalvelussa. Hän käy säännöllisesti pitämässä seuraa kolmelle yksinäiselle vanhukselle näiden kotona, joka antanee uutta sisältöä myös vanhusten elämään.

Kerran Tabe soitti mi- nulle murheen murtamana. Hänen lempivanhuksensa oli kuollut ilmeisesti van- huuteen. Vanhus oli näet syntynyt jo 1928. Tabe oli itse syntynyt 1926.

Lauri Poutanen

60 Kurkijokelainen
VUOTTA SITTEN...

”Kurki-pokaali”,

josta Loimaan maamieskou- lun ja Loimaan kansanopis- ton oppilaskunnat kamppai- levat joka talvi joukkuehiih- dossa, on jo toisen kerran peräkkäin helmikuussa pidetyissä kilpailuissa jou- tunut kansanopiston oppi- laskunnalle.

Toivomme maamieskou-

lun oppilaille sen verran tuuria tulevina vuosina, että saisivat edes vähäksi aikaa hallittavakseen tämän kau- niin ja arvokkaan palkinnon.

Kurkijokelainen N:o 11 – 1953, lauantaina maaliskuu- n \$14. p:nä.

Pääsiäismunia ja virpovitsoja

Pääsiäismunan historiaa

Pääsiäismunan historiasta kerrotaan Maria Magdaleen antaneen ensimmäisen pääsiäismunan lahjaksi Rooman keisari Tiberiukselle. Tarinan mukaan Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen muna muuttui punaiseksi.

Punaisesta pääsiäismunasta on tullut kristityille ylösnousemuksen symboli.

Muna on ollut myös uuden elämän, ilon ja lämmön symboli.

1500-luvulla pääsiäismunat saapuivat Itä- ja Pohjois-Eurooppaan.

1800-luvulla posliinista, lasista tai jalometallista valmistetut munat olivat vain ylhäistön ja säätyläisten pääsiäisperinnettä. Kuuluisimpia ja arvostetuimpia ovat Pietarilaisen Fabergenin kultasepäverstaan

Mie virvon viisahasti, tapauttelen taitavasti tuon punaisen pullin eest', rahan eest' rapsuttelen ja kaakun eest' kapsuttelen. Kuin monta oksaa, niin monta orrii, kuin monta varpaa, niin monta varsaa! Tallit talonpojaksi, lääivät lääkäriks, kujat kuninkaaks!

(Maria Miikkulainen Hiitola)

loisteliaat jalokivin koristellut munat. Useat tunnetut suomalaiset taiteilijat ovat suunnitelleet munia mm. Arabian ja lasiteollisuuden tuotantoon. Viipurin kaupahallista on monen kotituseutumatkailijan matkamuistoksi löytynyt kaunis koristeltu muna. Nykyään munien maalaus ja koristelu on kehittynyt omaksi taiteen lajikseen. Useilla paikkakunnilla järjestetään ennen pääsiäistä ns. munien maalauspajoja.

Munien värjääminen

Munia on aluksi koristeltu keittämällä niitä yön yli lionneissa sipulinkuorivedessä. Näin saatiin kauniin ruskeita munia. Vahvasta teevedestä tuli upean punaruskeita. Punaisen eri sävyjä saatiin keitettyjen kanamunien upottamisella punajuurimehuun.

Nykyisin karamelliväreillä saadaan värien koko kirjo.

Munia on tarjottu myös valkoisina, jolloin ne on pyyhitty etikalla ja hiottu hyvin hienorakeisella suolalla kirkkaan valkoisiksi.

Munien koristelu

Askartelukaupat ovat pullollaan mitä moninaisempia tarvikkeita munien koristeluun. Saatavana on myös erisuuruisia munia muovista, paperimassasta ja styroksesta. Koristeluun ei ole kuin mielikuvitus rajana.

Oljista on tehty taidokkaita koristeita valitsemalla eri värisiä oljia. Oljet on halkaistu, liotettu, silitetty ja leikattu sopiviksi paloiksi ja sommiteltu koristeeksi munan pintaan.

Munanmuotoisia koristeita on myös tehty kankaista, jotka on kirjottu risti- tai laakapistoin.

Nykyään näkee myös huovutettuja, kudottuja ja virkattuja munien koristeita.

Styrokseksi ja muovimunien maalaaminen

Kiinnitä tikku munan alaosaan helpottamaan maalaamista ja kuivattamista. Vesi- ja peitevärit eivät tartu. Tarvitset akryyliväriä jota saa askarteluliikkeistä näin pääsiäisen aikaan myös pienissä tuubeissa.

Temperaväriä on saatavana taiteilijatarvikeliikkeistä. Temperaväri on jauheena ja hyvin edullista. Tarvitset siihen emulsion joka tehdään seuraavasti. Ota yksi munankeltuainen ja huuh-

tele sitä varovasti kylmällä vedellä. Laita keltuainen jolloin keltuainen kalvo jää sihtiin. Lisää nyt saman verran kuivaa valkoviiniä tai etikkaa ja sekoita. Tee emulsiosta ja jauheesta ohut maali. Jos jauhe tuntuu karkealta hierrä sitä teelusikan pohjalla. Maalaa vähintään kolme kerrosta. Jos haluat munan pintaan kiiltoa saat sitä oliivioöljyllä kostutella tupolla varovasti ja ohuesti tuputtamalla. Anna kuivua hyvin.

Virpoi varpoi vihtat teit, kanan kankust munat meil.

(Kiiski Kurkijoki)

Munan ulkoreunojen koristeluun saat suoran linjan laittamalla nuppineulan yläseksi alapäähän ja vetämällä näiden väliin langan. Merkitse varovasti tämä suora linja.

On hyvä suunnitella koristeiden asettelu ensin pa-

perin päälle.

Käytä helmien kiinnittämiseen askarteluliimaa. Kiinnittäminen onnistuu pinsettien tai tikun kanssa, jossa on pieni pala sinitarraa. Helmet voi myös pujottaa lankaan pidempien helmikaarien työn helpottamiseksi.

Kuvassa olevien isojen munien koristeena on käytetty helmiä, ääriviivatarraa ja silkkikukkia. Sinisävyiset munat on maalattu akryyli-maalilla ja punainen temperavärillä.

Virpovitsa

Palmusunnuntai on perinteen mukaan saanut nimensä kun kansa levitti palmun oksia Jeesuksen tielle hänen ratsastaessaan Jerusalemiin. Pohjoisessa yleensä pääsiäiseksi heräävät pajunkissat symboloivat uutta virkoavaa elämää. Samoin myös koiunoksat, jotka lämpimässä vedessä puhkeavat hiirenkorville.

Siitä myös laskettiin montako päivää kuluu hiirenkorvien puhkeamiseen ja niin monen viikon kuluttua, kuin kului päiviä, puut vihannoivat ulkona.

Oikeaoppinen virpovitsa on kolmihaarainen, joka kuvaa Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Mie virvon lehtiäin tuoreiks, terveiks! Lehmill' heitän vihtat, itsellein pyyväm majjo!

(Kurkijoki L.Laiho)

Vanhan perinteisen tavan mukaan koristeltuun virpovitsaan on käytetty mm. kreppipaperia, joka leikattiin suikaleeksi ja toinen reuna hapsutettiin. Se kierrettiin pajun varren ympärille. On tärkeää, että hapsut ovat ylöspäin, sillä ne kuvaavat oraan alkua. Kreppipaperista on tehty myös kukkia vitsan koristeeksi. Joululta säästetyt kauniit karamellipaperit päätyvät nyt rusetteina virpovitsaan.

Virpominen pyrittiin suorittamaan ennen kuin virvottava oli noussut ylös sängystä ja pahat henget eivät olleet vielä heränneet.

Virpoja lausui loruja virvottavalle, jossa toivotettiin kaikenlaista hyvää ja itselle pientä palkkaa. Virpovitsa

annettiin virvottavalle.

Virpovitsa säilytettiin seinän rakoon laitettuna tai ikonin päälle asetettuna seuraavaan virpomiskertaan. Virpovitsan uskottiin tuovan onnea ja hyvää oloa koko vuodeksi.

Karjalan siirtolaisten myötä virpomistapa tuli tunnetuksi kaikkialla Suomessa.

Virpoperinteen säilyttämiseksi Raja-Karjalaisen vanhan miehen sanonta on hyvä muistaa ”älä oudoisakaan oloissa unohda vanhoja perinteitä, älä kangistu yleiseen kaavamaisuuteen, vaan anna hilpeän karjalaismielesi pulpahtaa silloin tällöin esiin.”

Kirjallisuutta:

Piispa Arseni: Pääsiäismuna ylösnousemuksen symboli

Kirja kertoo pääsiäismunan historiaa ja lukuisia eri tapoja koristella pääsiäismunia ohjeineen.

Kiitos!

Kiitämme Kurkijokelaisen toimitusta saamastamme huomionosoituksesta!

Olemme ilahtuneita Hiitolainen kästyökori –palstasta saamastamme erittäin positiivisesta ja kannustavasta palautteesta.

Jatkamme innokkaasti hiitolaisen ja karjalaisen käsityöperinteen tutkimista ja soveltamista nykyaikaan Kurkijokeen unohtamatta.

Pia ja Pirjo

Talven terveiset

Pikkuvarpunen viihtyy Karjalan mummon pihapiirissä.

On helmikuun sunnuntai kun istun ajatuksineni. On niin hiljaista. Olen yksin.

Eräänä päivänä katsellessani lumihirtteiden leijuvan maahan oikein hiljaa, ajattelin ettei niillä ole kiire mihinkään. Olin silloinkin yksin eikä minullakaan ollut kiirettä. Pysähdyn taas kerran miettimään vähän syvemmin tätä ihmisten elämää. Tuntuu siltä, että melkein kaikilla on kiire. Eivät he ehdi ajatella sellaisia vanhuksia, jotka ovat yksin kotona tai laitoksessa. No, eihän laitoksissa olla yksin, kun on henkilökuntaa ja muita vanhuksia, mutta voi siellä silti olla yksinäinen.

Minä, vaikka olen nyt yksin kotona, en ole aina yksin. Ajattelen joka päivä heitä, jotka ovat yksin. Käyn itse-

kin joskus heitä katsomassa, mutta kulkeminen on vaikeaa, kun en aja autoa eikä talvella voi pyöräillä. Saan joskus pojaltani kyydin.

Minulla on 96-vuotias ystävä palvelutalossa, niin hyvämuistinen ja hyvännäköinen. Hän ilahtuu aina kun menen katsomaan. Muistellemme Karjalan asioita ja siirtolaisena olemista. Hänen lapsensa ja miniänsä käyvät siellä päivittäin. Kun menen sinne palvelutalo Annalaan pistäydyn tervehdimässä muitakin.

Oma veljeni asuu kotona melkein liikuntakyvyttömänä vaimonsa hoidossa ja kaipaa kovasti seuraa. Käyn joskus sielläkin.

Kotona ollessani saan seurata pikkulintuja ikkunani takana ja lisäksi mi-

nulla on ihana kissa, joka sekin katselee lintuja. Käyn päivittäin kävelemässä sauvojen kanssa, kun selkä ei muuten kestä. Teen huushollini yksin, poika auttaa puiden kantamisessa silloin kun on kotona. Leivinuunissa paistan piiraat ja kukot sekä ruokia jälkilämmössä. Olen tyytyväinen elämäni.

Kevät on tulossa, talitintit visertävät jo niin kovasti ikkunan viereisessä omenapuussa. Yksi oksa on melkein ikkunassa kiinni, se on punatulkun mielipaikka. Se istuu monta kertaa päivässä samalla oksalla ja käy välillä maasta tai ruokinta-automaatista hakemassa haluamansa siemenen.

Hyvää kevään odotusta
Karjalan mummo

Kurkijoen marttojen Aromäen-Piltolan toimintaryhmä

jatkaa perinteistä ja luo uutta toimintaa

Kurkijoen Marttojen Aromäen-Piltolan toimintaryhmämme aloitti vilkkaan toiminnan jo ennen vuosikokouksia, niin omaamme kuin Kurkijoen marttayhdistyksenkin.

Yhdistys järjesti askartelu-illan Tuulensuun palvelutalossa 6. 2. 2013, johon toimintaryhmästämmme osallistui 5 henkilöä ja samoin Metsämaan tr:n järjestämään yhdistyksen vuosikokoukseen 24.2. osallistuimme viiden henkilön voimalla.

Omassa vuosikokouksessamme muut toimijat pysyivät ennallaan, paitsi sihteerimme Elsa Koskinen, toimittuaan yli 30 vuotta sihteerinä halusi jättää tehtävät nuoremmille, ja onneksemme Parikan Eeva-

Martat kukittivat syntymäpäiväsankari Helka Levon.

Maija otti tehtävän vastaan.

Muutammat jäsenet ovat käyneet tervehtimässä hoitokodissa olevia ystäviä viemällä kukkia. Olemme myös muistaneet vuosia täyttäneitä jäseniä.

Vilkas toimintavuosi menossa

Tulevasta toiminnasta mainitsin, että 19. 3. menemme uimaan ja saunomaan sekä pitämään hauskaa iltapäivää Mellilä-järvelle, tarjoilusta ovat luvanneet huolehtia uusimmat jäsenemme Eeva-Maija, Elvi ja Marja. Seuraavassa kuussa onkin sitten jäsenemme Mirjamin 80 -vuotispäivä onnittelekäynti.

Syksyllä piirin järjestämille ABC ruoka-kursseille osallistui toimintaryhmästämmme 2 henkilöä, suunnitelmassa onkin järjestää ketjukoulutuksena jäsenistölle

Airi Pullista kiitettiin Kurkijoen Martat ry:n puheenjohtajana tehdystä työstä.

osan resepteistä. Paikkakin on jo tiedossa, eli Pappisissa Liisa Koskisen kotona hutiukuussa.

Päätimme osallistua suurella joukolla yhdistyksemme järjestämiin teatteri- ja kesäretkiin. Ja itsekin järjestämme sauna- ja rantaretkiä, ainakin jokavuoti-

nen vastan/vihdan tekoretki Pappisiin.

Myös Kurkijoen Marttayhdistyksen puheenjohtaja vaihtui, puheenjohtajana kaksi vuotta toiminut Airi Pullinen. Yhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Arja Schwartz.

Eevi Kempainen

Arvi Heinonen: Vierailla veräjillä

Arvi Heinonen kirjoitti viime vuoden Kurkijokelaiseen riukuaidoista. Riukuaitaan nojaavat Arvin lapsenlapset myös kirjan kansikuvassa.

Kirjoitetun perinteen ohella Arvi Heinosen on tärkeä rooli kädentaitojen säilyttäjänä. Kurkijoen piiskan tekemisen monet ovat oppineet hänen kursseillaan. Kuvassa Heinonen luovuttaa tekemänsä piiskan keräilijä Tom Friskille vuonna 2010.

myös muihin lehtiin.

- Sairasvuoteella viime syksynä tuli päätös: ”jos tästä vielä selviydyn, niin teen sen”, kirjailija muistellee. Päätöksen jälkeen kirja syntyikin neljän kuukauden aikana puoliso Airin kannustaessa tehtävään. Suurin työvaihe oli valita tuhansista julkaistuista jutuista kirjaan otettavat.

Kaikki kirjaan valitut liittyvät jollakin lailla karjalaisuuteen. Tarkasteluväli on pitkä, jutut kattavat 40 vuoden ajanjakson.

”Juttuja kootessani luin ne ja totesin että niissä on varsinaisen juonen ohessa melkoinen määrä evakko- ja jälleenrakennusvuosien sekä sopeutumisen historiaa. Tietoa, joka lienee uutta melko suurelle joukolle karjalaistakin sukujuurta oleville toisen ja kolmannen sukupolven karjalaisille”, kirjoittaa Heinonen esipuheessa.

heessa.

Sisältö on jaettu kolmeen osaan, ensimmäisessä Heinonen kirjoittaa evakkovaiheista 1939-1951. Vuonna 1929 syntynyt Heinonen muistaa vielä omakohtaisesti talvisodan tapahtumat ja myöhemmin työnsä puolesta hän joutui läheltä seuraamaan sopeutumista uusiin oloihin. Toinen osa perehtyykin tarkemmin asutustoimintaan. Aihealueesta Heinonen on julkaissut laajan juttusarjan. ”Matkan varrelta” on kolmannen osan nimenä.

Kirjoitukset on julkaistu muokkaamattomina, ne kertovat oman aikansa totuuden. Kirjoittaja toteaa, että monet niistä ovat ajankohtaisia tänäänkin.

HS

Arvi Heinonen:
Vierailla veräjillä
180 sivua, n. 40 kuvaa

Arvi Heinonen

Arvi Heinosen KIRJANJULKISTAMISTILAISUUS Vierailla veräjillä

19.3.2013 klo 11-14
Kurkijokelaisen toimituksessa, Koulukuja 7, Loimaa. Kirjan hinta tilaisuudessa 20,00, myöhemmin 22,00.
Kahvitarjoilu **Tervetuloa**

Vierailla veräjillä

Kuka, mitä, miten, miksi...

Juhlan jälkeen juttelijoita riitti ja yhteistä puhuttavaa löytyi suvusta ja karjalaisuudesta.

Arto Sahla:

Karjalaisuus on minulle asenne ja tunne

Kerro itsestäsi.

Seuraavaksi juhlin 56 vuotis-syntymäpäivääni ja olen iloinen saatuaani elää terveenä jo näinkin monta vuotta. Kolme poikaani Karri, Matti ja Olli ovat jo aikamiehiä (30, 27 ja 22) ja muuttaneet omilleen. Asumme vaimoni Anjan kanssa kahdestaan Helsingissä Veräjämäen kaupunginosassa. Elämäni tärkeitä rooleja ovat aviopuolison-, isän- ja ystävän roolit sekä työ- ja minä itse roolit. Näiden roolien ympärille rakennan elämäni tärkeimmät tavoitteet ja pyrin saavuttamaan niissä mahdollisimman hyvät lopputulokset.

Millaista työtä teet?

Nyt toimin yrittäjänä omassa yrityksessäni Arto Sahla Oy:ssä ja olen osakkaana Nordic Approach Finland Oy:ssä. Tämä viimeksi mainittu on yritysvalmennusta tekevä yritys, joka on lisensoinut maailman suurimman alan yrityksen Franklin Covey:n tuotteiden edustuksen tänne Suomeen. Koulutan siis yritysten henkilöstöä pääjohtajasta porttivahtiin itsensä johtamisen, ihmisten johtamisen, toteutuksen johtamisen, myynnin sekä luottamuksen rakentamisen osa-alueilla.

Mistä olet kotoisin ja mitä tiedät juuristasi?

Olen syntynyt Turussa Heidekenilla, jossa kuulemani mukaan kaikki aidot turkulaiset ovat syntyneet. Nyt jo edesmenneet äitini Anja ja isäni Aaro olivat kotoisin Vampulasta ja Loimaan Kauhanojalta. He tapasivat aikanaan tansseissa Uittamon lavalla ja ensimmäinen yhteinen tanssi tanssittiin ”Suklaasydän” kappaleen soidessa. Niin menetti satakuntalaistytty sydämensä karjalaispojalle. Isäni siis oli Karjalan

siirtolainen lähtöisin Kurkijoen Mikrilän kylästä. Setäni Pentti on tehnyt ansiokasta sukututkimusta ja siksi kotini seinällä riippuu Sahlan sukupuu, josta voin tutkia sukuni juuria. Pentti on koonnut myös tarinoita suvun vanhimmilta ja nekin on minulla tallessa tietokoneellani. Mukavaa olisi tuntea suvun historiaa pidemmällekin kuin vuoteen 1710. Selvittämättä nimittäin on mistä sukuni Karjalaa on aikoinaan tullut. Aikaisempi sukunimemme Schwartz viittaa saksankielisen Euroopan suuntaan.

Olit mukana viime kesän Pitäjäjuhlilla. Millaiset olivat kokemuksesi juhlista?

Pitäjäjuhlilla jäi mieleen mukavia muistoja. Oli mielenkiintoista kierrellä juhla-alueella ja kuunnella esityksiä Kurkijoen historiasta ja nykyisyydestä. Oli kiinnostavaa kuulla, että Kurkijoki on ollut vauras maatalouspitäjä silloin kun maatalous oli johtava elinkeino Suomessa. Ilmankos monet vieläkin muistelevat kaiholla aikaa Kurkijoella.

Päätin osallistua myös tämän vuoden juhlille, joten siellä taas nähdään. Juhlilla sain myös kimmokkeen ilmoittautua ensimmäiselle mahdolliselle matkalle Kurkijoelle ja nyt sellainen on edessä ensi kesänä, kun Kurkijoki-Valamo vierailu toteutuu. Juhlilta ostin kaikki Kurkijokea ja karjalaisuutta koskevat kirjat, pari t-paitaa, joihin jäi matkamuistojen joukkoon. Toivottavasti juhlilla tulee jatkossakin olemaan yhtä mukavaa.

Mitä harrastat?

Harrastan liikuntaa kaikissa eri muodoissa, eli kuntosalilla, uinti, hiihto, melonta, pyöräily, juoksu ja golfkin joskus vievät aikaani. Sen lisäksi kesämökkeily, ve-

neily ja Vespailu kuuluvat harrastuslistalleni. Myös lukeminen, teatteri ja musiikki ovat ohjelmassa. Harrastusten määrästä varmaan voikin päätellä, että mikään ei suoranaisesti nouse muiden yläpuolelle vaan teen vähän kaikkea kulloisenkin mielihalun mukaan.

Onnellinen lapsuusmuistosi?

Aika kultaa muistot, mutta kyllä onnellista aikaa oli lapsuuden kesät mummolassani Vampulassa. Jousipysyillä ampumiset, mopolla ajelut ja muut poikamaiset leikit ja harrastukset.

Miten koet karjalaisuutesi?

Karjalaisuuden merkitys kasvaa ja korostuu iän myötä. Erityisesti minua kiinnostaa karjalainen kansanluonne. Se tuntuu eroavan muista suomalaisheimojen kansanluonteesta. Ulospäin suuntautuneisuus, yhteenkuuluvuuden tunne, omien juurien tunnistaminen. Johtuukohan se kotiseudun menettämisestä ja evakkoon joutumisesta, että suhde Karjalaan ja karjalaisuuteen saa minunkin mielessä omanlaisensa tunteen. Karjalaisuus on siis minulle enemmänkin tunne kuin konkreettinen käsin kosketeltava asia. Miten voisikaan, kun isän kotipaikka Mikrilässä ei enää ole olemassa, ainoastaan kivi jolla setäni ja tätini lapsena leikkivät ja pieniä murusia talon kivijalasta. Matka menneisyyteen ei enää onnistu kuin ajatuksen tasolla. Ei voi astua sisään taloon ja haistella menneisyyden tuoksua, jotka toisivat mieleen muistoja ja ajatuksia menneistä sukupolvista.

Onko karjalaisuus vaikuttanut elämääsi, jos, niin miten?

Karjalaisuus vaikuttaa

Pitäjuhlien yllätysvieras

Moni muistaa Arto Sahlan viime kesän Pitäjäjuhlilta. Ohjelmassa luki: Yllätysvieras. Yllätysvieraana ollut Sahla kertoi tulostaan ensimmäisille Pitäjäjuhlilleen. Yllättävä tapaaminen ja tutustuminen Loimaalla asuvien Hyvösten kanssa, tieto juhlista ja päätös tulla, toivat hänet juhlille. Kertoessaan että haluaisi lisätä tietoa suvustaan, niin juhlan jälkeen Sahlaa piiritti moni, joka halusi kertoa. Viime juhlat ovat takana ja matka ja uudet juhlat edessä. Tuntuu, että Sahla on jo ”kuokuttunut” kurkijokelaisuuteen.

joka päivä elämäni. Aina kun tapaa toisen karjalaisen, niin alkaa kysely mistä päin Karjalaa sinun sukusi on kotoisin. Niin se alkoi Eino ja Ritva Hyvösenkin kanssa kun tapasimme Auran loma-asunnossa Kouvolaan Jaalassa. Ilman yhteistä karjalaista taustaa en varmaankaan olisi päätenyt pitäjäjuhlille ja tervetulleeksi vieraaksi Eino ja Ritvan luo viime kesänä. Karjalaiseen tapaan kuuluu aina vaihtaa tietoa omista juurista ja usein arvioida karjalaista perintöä ja kansanluonnetta. Ihminen kun tuntuu olevan kiinnostunut asioista, jotka ovat yhteisiä.

Mitkä ovat tärkeimmät asiat elämässäsi?

Aiemmin jo totesinkin, että tarkastelen omaa elämäni kuitenkin tärkeimpien roolien kautta. Siis elämäni aviopuolisona, isänä, ystävänä. Myös työni ja itsestäni huolehtiminen ovat tärkeitä minulle. Ihmissuhteet ovat kaikissa rooleissa etusijalla ja niiden merkitys korostuu iän myötä. Nuorempana työelämäni imi kaiken energian ja huomion, vanhemmiten ihmiset, elämä ja sen merkitys ovat nousemassa suurempaan ja suurempaan arvoon. Mietin kovasti, niin kuin varmaan moni muukin kysymystä: Miksi täällä ollaan ja mikä on kaiken tarkoitus. Ilojen, surujen, menestyksen, vastoin käymisen.

Luetko Kurkijokelaista?

Tilasin lehden kun vierailin pitäjäjuhlilla. Sen jälkeen olen lukenut lehdestä tarinoita Karjalasta.

Mitkä ovat lehden kiinnostavimmat jutut?

Mielenkiintoisia ovat ihmisistä ja paikoista kertovat tarinat, kadonneen menneisyyden muistelu. Me ihmiset olemme kautta aikojen siirtäneet tietoa sukupolvelta toiselle kertomalla tarinoita. Siinä tehtävässä lehti toimii hyvin. Ilman sitä jäisi moni oman sukuni asuinsijoille liittyvä tarina lukematta ja muistot siirtämättä. Kiitos lehdelle siitä.

Miten haluaisit kehittää lehteä? Juttuaiheita yms?

Kaikki lehdet ovat mulistuksen edessä. Perinteinen paperilehti on jatkossa osa uudenlaista mediakenttää. Paperilehti, radiotyypiset selostukset ja haastattelut, musiikki, videot, valokuvat ja muukin sisältö digitalisoituu ja yhdentyy. Asiak-

Kuka, mitä, miten, miksi

–palstalla tapaamme karjalaisjuurisia mielenkiintoisia ihmisiä eri elämän saroilta. Pääosin työ- ja opiskelijaelämässä olevia. Palstan koostamme sähköpostin välityksellä. Jos sinulla on mielessäsi sopiva haastateltava, ilmoita hänestä toimitukseen.

kun selvisi kuinka monella myyntiin päätyneellä oli karjalaiset sukujuuret. Yhdessä pohdimme karjalaisuuden vaikutusta asiaan. Ja johtopäätöksemme oli, että ihmisten kanssa toimiminen, jutustelu ja avoimuus kuuluu karjalaisuuteen. Siksi myös ihmisiin kontakteja otava ammatti tuntuu olevan karjalaisuutta lähellä. Onkohan sekin sitä karjalaisen perinteen eteenpäin vientiä. Ehkäpä se sitten on minun tapani edistää karjalaista perinnettä. Jatkan samalla uralla tästä eteenpäin.

En tiedä sopiiko vitseinomaiset tarinat lehteen, mutta tarina tämäkin:

Tiedon kehitysjohtajana vierailin teollisuusdivisioonan tilaisuudessa Lappeenrannassa puhumassa. Divisioonan johtaja esitteli minut konsernilokkinaan ja kysyi tiedäkö minä mikä on konsernilokki. ”Se on sellainen joka lentää paikalle, syö ruuat, paskoo ja lentää pois”. En malttanut olla vastaamatta esitettyyn haasteeseen, kun tiesin, että johtajalla on karjalainen tausta. Vastasin, että tietäkö hän millainen on karjalainen kauppias: ”Se ostaa kananmunia eurolla, keittää ne ja myy taas eurolla. Kaveri ihmetteli, että mikäs järki siinä on? No kuule, saanhan miekii olla bisneksessä mukana ja jään miulle ainakin keitinveet”. Olimme tasoissa ja henki kokouksessa oli hyvä.

Sujuvasanaiselta Arto Sahalta sujui myös laulu, hän päätti puhevuoronsa Laatokka-lauluun.

Karjalaiset Kesäjuhlat Porissa

Sie, mie, myö yhes – musiikkia ja karjalaista kulttuuria

Sie ja mie tulevat kuulumaan Satakunnan sydämessä Porissa viikkoa ennen juhannusta 14.-16.6., kun karjalaiset kokoontuvat Karjalaisille kesäjuhille 65. kerran. Juhlien sloganina on sie, mie, myö yhes. Iloinen yhdessäolo ei koske vain karjalaisia, vaan tervetulleita juhille ovat kaikki.

Juhlaviikonloppu käynnistyy kesäjuhlaseminaarilla, jonka aihe liittyy niin karjalaisiin kuin satakuntalaisiin. Satamat ja satamien kulttuuri on keskeinen osa rannikkoalueen elämää ja suomalaista elinkeinoelämää. Tätä aihepiiriä tarkastellaan kesäjuhlaseminaaris- ja perjantaina 14.6.

Laulua ja soittoa

Musiikki on karjalaisten elämänsuola, sen avulla on purettu surut ja laulettu ilot. Musiikkia on tarjolla karjalaisten kuorojen kavalkadis- ja suurkuoron esityksissä ja Karjalaisen Nuorisoliiton kansantanssiesityksissä. Porissa kun ollaan, karjalaisia kiinnostaa myös jazz - uusi ja vanha. Katsotaan, löytyykö vanhasta Viipurista muistoja jazzin alkua ajoilta ja taipuuko karjalainen musiikki jazzin tahtiin? Mukana juhlilla on mm. Satakunnan Sotilasorkesteri.

Tunnelmallisessa Muistojen iltakirkossa lauantaina 15.6. Keski-Porin kirkossa

sytytetään kynttilät kaikille luovutetun Karjalan kunnille.

Karhuhallissa tapahtuu

Satakuntalaisten kannattaa suunnistaa Karhuhalliin ja sen liepeille 15.-16.6. Karhuhallissa on **karjalainen tori**, siellä leivotaan mm. piirakkamestarit. **Piirakkakisoissa** 15.6. lapset, aikuiset sekä paikalliset VIP-henkilöt pyörittävät piirakkapulikkaa. Lapsille on **työpajoja**, karjalaisesta suvustaan ja omista juuris- taan kiinnostuneet saavat

opastusta sukututkimuksesta ja Karjalan pitäjistä. Lauantai-illan juhlatanssit kokoavat satoja pyörähtelijöitä Karhuhallin parketille.

Karhuhallin tuntumassa urheilukeskuksessa järjestetään lauantaina **kyykä-käisat** ja koko perheen kyykkä-esittely, **Karjalan maraton ja Nuorten maili.** Ensimmäistä kertaa moniin vuosiin kesäjuhlilla myös **golfataan karjalaisittain** Yyterin golfkeskuksessa.

Karjalaisilla kesäjuhlilla on myös useita **hengellisiä tapahtumia.**

Juhlat huipentuvat sunnuntain kansallispukuisten

marssijoiden **lippukulkueeseen** läpi Porin keskustan päiväjuhlapaikalle urheilukeskukseen.

Karjalaisten kesäjuhlien tunnuksen on suunnitellut **Juhani Lukka.**

Juhlat järjestää Karjala-seurojen Satakunnan piiri, Karjalan Liitto ja Karjalainen Nuorisoliitto. Vuosittain järjestettävälle kesäjuhlille odotetaan tälläkin kertaa 15 000 – 20 000 juhlijaa viikonlopun tapahtumiin. Lisätietoja juhlatoimikunnan sihteeri Raimo Hannukainen, p. 044 578 7693, raimo.hannukainen@dnainternet.net

Karjalan Liiton Kesäjuhlat on myös lasten ja nuorten juhla. Kuva kesältä 2011.

Karjalan Liitto

on 73-vuotias karjalaista perinnettä ja kulttuuria ylläpitävä kansalaisjärjestö. Se perustettiin kotinsa menettäneiden karjalaisten etujärjestöksi. Nykyisin perinteen siirtäminen on keskeinen osa liiton toimintaa. Liiton puheenjohtaja on kansanedustaja Marjo Matikainen-Kallström. Karjalan Liitossa ja sen jäsen-seuroissa on noin 40 000 jäsentä. Jäsenkunta koostuu enenevässä määrin evakkokarjalaisten jälkeläisistä ja muista karjalaisuudesta kiinnostuneista. Satakuntaan siirtokarjalaisia tuli erityisesti Laatokan luoteispuolelta, Hiitolasta ja länsipuolelta Vpl. Pyhäjärveltä ja Räisälästä. Porissa juhlat järjestettiin edellisen kerran vuonna 2002.

Nuorisolle diskoa ja lapsille toimintapajoja

Karjalaisten kesäjuhlien nuorisolle on tarjolla vesidiskoa huutokatrilleineen, bändi-iltaa ja muuta rävyttävää. Lapset viihtyvät Karhuhallin toimintapajoissa, joissa pääsee rypyttämään piirakoita, rakentamaan sukupuuta ja piirtämään sen tarinoita. Myös Noita Nytenenä ja Vinkuintiaanit esiintyy!

Karjalaisen Nuorisoliiton monisatapäinen tanssijajoukko näyttää taitonsa koko Kesäjuhlat huipentavassa sunnuntain Päiväjuhlassa. Musiikkiin on vuoden teeman mukaan panostettu. Ohjelman musiikki toteutetaan yhdessä yhtä nuorten soittajien, Sibelius-Akatemian nuorisokoulutuksen NirSo-yhtyeen kanssa. Silloin tanssitaan, soitetaan ja lauletaan Ilo Suomessa kuuluvilla!

Nuorten ja lasten ohjelman toteuttavat Karjalainen Nuorisoliitto ja Karjalaisseurojen Satakunnan Piiri.

Löytyykö arkistostasi Kylästä kylään -kirjassa julkaistuja kuvia?

Kurkijoki kylästä kylään -kirjan uusintapainoksen teksti on nyt pääosin oikoluettu. Seuraavien kuvien alkuperäiskappaleita ei kuitenkaan toistaiseksi ole löytynyt Kurkijoki-museosta eikä muualtakaan. X:llä merkityt löytyvät Muistojemme Kurkijoki -kirjassa, mutta niissä on rasteri, jonka poisto heikentää kuvan laatua. Alkuperäinen kuva antaa parhaan tuloksen kirjaa painettaessa.

Jos löydät kuvan, voit toimittaa sen toimitukseen joko kuvatiedostona tai postitse. Postitse lähetetty kuva palautetaan heti skannauksen jälkeen.

Kuvatoimitukset pyydetään toimittamaan maaliskuun loppuun mennessä.

S. 9 X. Elisenvaaran nopeasti kehittyntä asemanseutua. Kuvassa rautatieläisten asuntoalueita »kasarmeineen».

runsaasti viljelysten läheisissä metsissä.

S. 15 X. Alavat maat olivat suurimmaksi osaksi kivevettä savialueita, jotka melkein poikkeuksetta oli raivattu viljelyksille. Valok. J. Kauppi.

S. 25. Matti ja Pekka Ristolaisten sekä taaempaan Matti Torikan talo. Valok. Pekka Kyytinen.

S. 30 X. Katri Soinisen kahvila oli kyläläisten suosima käyntipaikka.

S. 41. Oksentienmäen maisemaa Parikan talon ympäröstä. Valok. Erkki Hämäläinen.

S. 47. Aromäen keskustaa kansakoulunseudulta. Aarne Roihan kokoelmasta.

S. 49. Aromäen emännät nuorisoseuran kesäjuhlisiin menossa.

S. 87. Elisenvaaran Erän jalkapallojoukkue v. 1938. Sulo Äikään kokoelmasta.

S. 88 X. Elisenvaaran Maanviljelyskoulun johtaja agronomi Eino Airaksinen. S. 89 X. Suohovilla toimi

Elisenvaaran Maanviljelyskoulu.

S. 90 X. Maanviljelyskoulun oppilaskunta järjesti vuosittain juhannuksena toveripäivät.

S. 94. Saimi Hukkanen entisten oppilaittensa ympäröimänä. Lyyli Isorannan kokoelmasta.

S. 102 X. Haapavaara oli raivaajien kylä.

S. 106. Haapavaaran pyhäkin hoitajana toimi Impi Nousiainen ja rätavartijana Riku Nousiainen. Toivo Valkeapään kokoelmasta.

S. 110 X. Sikstus Oksa.

S. 118. Esa Kemppisen talo Haavikolla. Valok. Pekka Teräntö.

S. 130. Hämeenlahti työntyä yli kilometrin pituisena koilliseen Lopotin laivareitiltä. Valok. Pekka Kyytinen.

S. 132 X. Viljankorjuutalkoot Hämeenlahdella. Valok. J. Kauppi.

S. 143. Ihojärven kansakoulu. Valok. Martti Koho. S. 159. Hevosen kuljetus saaristossa. Väinö Kuo-

san kokoelmasta.

S. 169. Kuuppalaan johtava kävelysilta Meijerinsalmen yli. Valok. Rainar Hakulinen.

S. 170. Kuuppalan rantaa ja viljelyksiä. Valok. Toivo Pesonen.

S. 179. Lapinlahden Jätjärven johtavan vuonon suu Kurkiniemen takana. Valok. Ester Hurme.

S. 180. Lapinlahden »Haukavuoren» pystysuoria kallioseinämiä lähellä Kurkiniemeä. Valok. Veli Räsänen.

S. 189. Ohtjärveä Kärhän pihamaalta. Valok. Pekka Teräntö.

S. 193 X. Raholasta Juho Tukian puutarhasta näkymä Levonpellolle. Valok. Pekka Kyytinen.

S. 202 X. Lopotinlahtea Koimäeltä. Valok. J. Kauppi.

S. 212. Lopotin pääkatua kirkon luota Elisenvaaraan päin.

S. 242. Luhovaaran maisemia. Valok. Emma Jussilainen.

S. 248. Kollammen uima-

rantaa. Kalle Tillin kokoelmasta.

S. 258. Kirkhonkoin pukrat eli harjukuopat Kangaslammen ja Tursaslammen välillä Saarekselta. Valok. Helga Grundström.

S. 267. Markkulan saha. Valok. Valokuvaamo Elise.

S. 276. Kiiskin talo. Valok. Aili Kiiski.

S. 279. Martti Väisänen, oksentiinmäkeläinen puuseppä ja kansanmusiikin taiteja.

S. 289. Otsanlahden perukkaa Papinmäeltä nähtynä.

S. 305. Näkymä Raholan Hömmäeltä Pohjiin peltoalueille. Valok. Pekka Kyytinen.

S. 314 X. Raholan viljelysaukeaa Hömmäeltä Kurtinmäen suuntaan. Valok. Pekka Kyytinen.

S. 321. Riekkalan Riuttavuoren kallioseinämiä. Toivo Torikan kokoelmasta.

S. 332. Tuhausittain piiskoja valmistui Pekko Heinosen talossa Eljaksenmäellä.

S. 334 X. Tuomas Veikkolaisen talo Puntalanryhmässä.

S. 354. Lipiäisen veljesten talo.

S. 356 X. Yrjö Vehviläisen väkeä kahvitauolla heinänteon lomassa.

S. 363. Saviin miehiä ojaa auraamassa. Helena Vehviläisen kokoelmasta.

S. 386. Penkkikankaanlampi kylän eteläosassa.

S. 397. Soskuankosken keväisiä kuohuja. Valok. Yrjö Lismakari.

S. 400. Näkymä Ruotsinmäeltä Soskuankosken suuntaan. Aino Soikkelin kokoelmasta.

S. 401 X. Soskuankosken Uudestakylästä eronnut tie.

S. 410. Näkymä Tattarmäeltä. Valok. Uula A. Sarre.

S. 413. Näkymä Suurenmäen päältä. Keskellä Juhana Kiiskin talo. Valok. Reino V. Kiiski.

S. 414. Huitsenmäen ja Kärhänmäen välisiä solasia. Valok. Pekka Kyytinen.

S. 418. Kiiskansalmen kallioiset rannat

S. 422 X. Tervunjoen alkuosa Lasosen myllyn kohdalla.

S. 442. Titonkanavan perkaus.

S. 455 X. Uudenkylän ns. »Alakylä». Valok. Pekka Laukkanen.

Kaamos oli kaatunut ja saimme ihailla toinen toistaan upeampia värejä taivaalla.

Lapissa lupsakkaasti

Lähettti Lappii perinteiseen tapaan tammikuun kolmanneksi viikoksi. Ylläksen maisemiin lähti Hiitolan Pitäjäseuran lapinkävijäporukka. Suurin osa oli monta kertaa käyneinä matkassa, muutama ensimmäisellä reissullaan. Ylläksen korkeudella oli kaamos vähän aikaisemmin loppunut ja aurinko toivotteli meidät tervetulleiksi. Luminen luonto ja mahtavat Lapin värit saivat meidät melkein pä henkeä haukkomaan.

Siitä sit sukset sujumaa. Jo heti tulopäivänä muuttamat innokkaimmat hiihtäjät lähtivät kokeilemaan suksiensa luistoa, toisten jäädessä lepäilemään matkustetun yön jälkeen.

Sitten sunnuntaina Lapin

lumiseen luotujen latujen luoissa lähdettiin lenkille. Yhteistuumin kokoonnuttiin pihamaalle porukalla. Sovittiin, mille lenkille kukin lähtee. Varttuha siel Velhonkota ja kutsu Kesäginginkeidas. Pikkune pakkane puners poskilois. Hittaamat hiljallii hiihtiit, kovempi mänijät kilometrikaupal kiisiit.

Ehtittii erikoista

Aika erikoiselta tuntuu, että Lappiin saapuvat talviset muuttolinnut sulina virtaa jokien rannoille. Tuolta kaukaa tundralta ja Norjan pohjoisosasta tulevat talveksi koskikarat. Pettyä ei tarvinnut tälläkään kertaa. Sinne nuo musta-valkoiset linnut olivat taas saapu-

neet. Kamerat rapsahelivat ja kauniita otoksia saatiin ihailla.

Kotakii kaikkii kutsu

Koko konkkaronkka kokoon tu kauniiehe kottaa. Kyl käi kauhija kalkatus ko karjalaiset kohtasiit. Hienost hiilet hehku, lämpö levis lähetyvil. Mainiost makkarat maistuit saatuaa sinappii selkää. Voi veikone, vähäsehä vitsilöitäkii väännettii.

Illa istujaisii varte reissu- Raija oli jo aikaisemmin antanut matkalaisille kotiläksyksi löytää lauluista numeroita. Porukan kokoonnuttua yhteistä iltaa viettämään alkoi kahvikuposten ja juuri paistettujen piirakoiden nauttimisen

myötä kova ”kuulustelu”. Yllätys oli mahtava, sillä jokaiselta löytyi jotakin. Jokuset pääsivät oikein pal- kinnoille.

Lähettti Lainioo lumilinnaa

Enää ei Kemin lumilinnalekaan ainoa tällainen nähtävyys. Kemi on saanut kilpailijan, sillä Lainiossakin on mahtava lumilinna. Osa porukasta sai kokea sen ihan konkreettisesti. Täytyy ihailla sitä mahtavaa saavutusta ja upeiden lumiveistosten paljoutta, minkä kuitenkin melko pieni japanilaisen jäänveistostaiteilijoiden kädet olivat aikaansaaneet. Yllättävän paljon linnan sviiteissä oli ollut yöpyjiä. Nähtävyys oli myös linnan

Viikko vilaht vikkela

Täs tulloo teil terveisii, mite meijä matka män.
Tais tuo tälviiisii tärveltyy.
heitettii huolet Herra haltuu.
Komijat kämpät kaikil, kyl kelpas köllötellä.
Kovakuntoiset kauhiil kiiriil kiisiit,
hittaammat hiljallie hiihteliit.
Jotekute jokkaine joutu johokii.
Kaik kuitekii kottii kulkeutuit.
Tokhaha telkkarii töllötettii.
Useimmitte uusii uutisii.
Saatiha sitä säästäkii selvää.
Kahtotii kans Kauniit ja Rohkiit.
Kiehautettii kunno kohvit.
Taijettii totiloitakii tehä.
Kaupas käytti keskel kyllää.
Reissattii raitil reippaast.
Iltaa istuttii iha iteksii.
Kyl kylässäkii käytti.
Mahottoma makijast maattii.
Meil män melkose mukavast.
Monnii myös matka miellytti.
Tottaha toistekii tullaa,
tulevas tammikuus tavataa.
Kaikil kamalast kiitoksii
Terttu täs toivottelluu
Ketolaska kirjottelluu.

uumenissa oleva kappeli, jossa oli jopa vihitty pareja. Kannatti käydä.

Sit soppailemmaa, tottaha sekkii kuuluu asijaa, jot kylä kaupat käyvää kahtomas. Taitaa tuolt tavattomast tavaroitakii tarttuu tulijaisiks. Mite meijä mielest mahottomast maksaat monet mukavat myssyt, mekot, makkeiset ja monenlaiset muutkii myyskät.

Porot puuttuit

Täl kerral myö ei nähty ainuttakka otusta. Pohjoses pitäs poroloihe pipeltää

pitki polkuloita, mutt vaa yhe kerral laavul nähtii jätökset, mut ite otuksest ei nähty hännäpäättäkää.

Porroo puremaa. Pittäähä sitä ainakii kerra käyvä oikei porokäristyst maistamas. Meil onkii jo tult tavaks et viimeisenä iltana myö sit männää porukal porroo syömää. Täs ravintolas ei olt kokil käynt niiko errääl muul. Häne ko pit laittaa porroo nii siint tul iha hirvee ja sit ko pit hirvee laittaa nii se palo poroks.

Terttu Ketola

Koskikarat kurkkivat jään reunoilla ja kutsuivat laulullaan jo tulevaa puolisoaan...

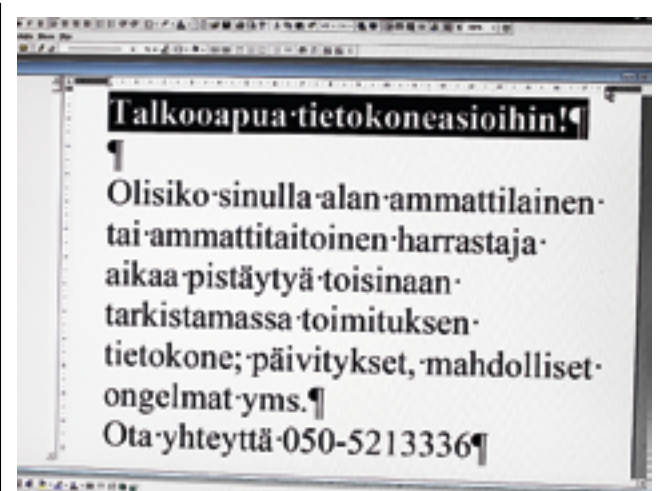
Lainion lumilinnassa saimme ihailla hienoa taidetta.

Tuloksia

X-Nikolain pilkit Pyhäjärvellä 2.3.2013 Veljesrannassa

..... g	6. Viljo Ylönen1244
1. Seppo Kemppinen 2820	7. Jorma Jantunen ...1146
2. Pentti Kemppinen 1582	8. Jouko Mäki1038
3. Simo Kaunisto.....1448	9. Eero Häkli1012
4. Marjatta Kemppinen1426	10. Terttu Veijalainen 888
5. Launo Salmelainen 1264	11. Raija Laaksonen 872
	12. Heikki Inkinen ... 790

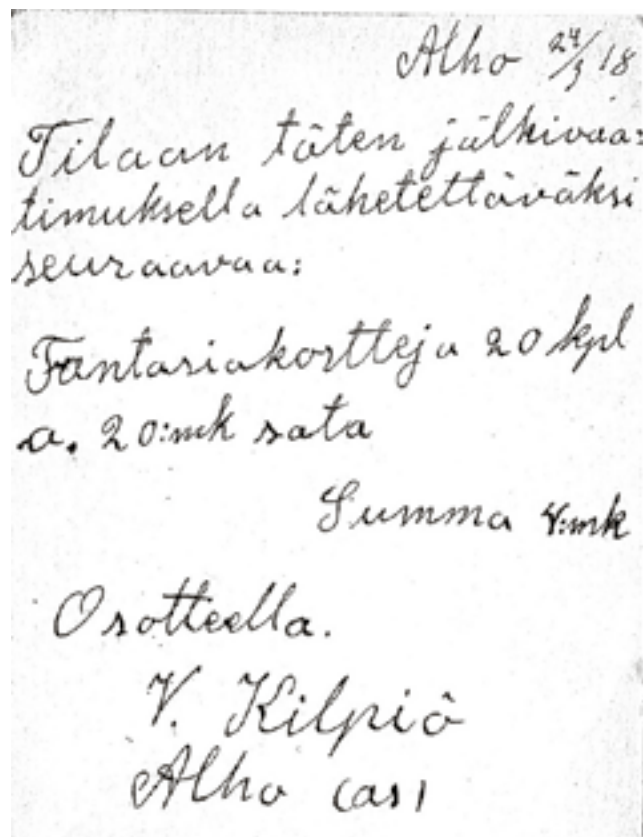
13. Raimo Sikiö 690	29. Aimo Jälkö 128
14. Teuvo Heinonen 686	30. Kalvei Hasko.....82
15. Tapio Europaeus 622	31. J.P. Lehtinen68
16. Sari Latva-Valkama 566	32. Martti Meskanen ...42
17. Lauri Veijalainen 566	33. Kaarlo Kojo42
18. Saini Repo..... 478	34. Kaarina Sikiö40
19. Martti Repo 440	35. Jari Jussilainen30
20. Liisa Maanpää ... 398	Suurin saalis kiertopalkinto:
21. Raimo Alkki 306	Seppo Kemppinen 2820 g.
22. Hannu Nenonen 290	Suurin kala kiertopalkinto:
23. Veikko Nenonen 246	Simo Kaunisto ... 172 g.
24. Reino Paju..... 180	Kiiskikilpailu:
25. Markku Jussilainen 180	Heikki Inkinen ... 29 kpl.
26. Pertti Inkinen..... 174	Kilpailusaaliin kokonaismäärä22 kg 7 g.
27. Pekka Leino 144	
28. Pekka Riikonen... 142	

Kari Rahialan kokoelmasta

Maaliskuussa 1918 venäläisellä postimerkillä varustettuun korttiin piti lisätä suomalainen postimerkki, kuten tähänkin sotasensuurin läpikäymään tilauskorttiin.

Kortin toimitti **Tapio Nikkari**

Muistathan tehdä muuttaessasi osoitteenmuutoksen Kurkijokelaiselle?

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti.

Postista saa "Osoite muuttuu"-kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen,
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
puh. 050-521 3336,
toimitus@kurkijoki.fi

kurkijoki.fi
on oikea tietopankki

Pakisemista muistista ja muistamisesta

Muisti, tai paremminkin muistamattomuus, tuottaa jossain vaiheessa lähes kaikille eriasteisia ongelmia. Sen verran entisen tutkijan mieltä asia kaiversi, että sitä piti tutkia.

Ensin "googlasin" tieteen netistä lähimuisti-sanaa. Sehän on se jokapäiväinen hankala seuralainen, ainakin kirjoittajan iässä. "Tietsikka", ihan hyvä sellainen, tarjosi varmasti piruillen ensimmäiseksi sanan selitykseksi muistitikkua. No Wikipedia, kaikki tietävä, selitteli seuraavasti: *Ikään-tyessä vanhuksen nokkeluus, keskittymiskyky, nopea päättely, laaja-alainen tarkkaavaisuus, monen tehtävän rinnakkainen suorittaminen*

sekä nopea tiedonkäsittely vaativissa tilanteissa heikkenevät. Iän karttuessa asia-muisti, sanavarasto, hyvin opittujen tietojen muisti sekä lyhyt muisti säilyvät muuttumattomina pitkään. Lähimuisti, uuden oppimisen sekä mieleen palauttaminen heikkenevät iän myötä.

Jo vain, kyllähän minä sen kokemuksesta tiesin. En kuitenkaan uskonut em. kirjoitettua tekstiä täysin. Minusta kun lyhyt muisti sen kun lyhenee vain koko ajan. Vielä muutama kuu-kausi sitten lyhytmuistini oli noin 15 sek. Nyt tuntuu, että se on vajaan 5 sek. Wikipedia ikään kuin ilkkui-jo ikääntyneelle tekstillään:

Muistiaineksen säilymistä edesauttaa sen aktiivinen käyttö elämän varrella. Tuohan ei auta nyt lainkaan tässä tilanteessa. Mikä neuvoksi?

Minulla kulkee usein perässä nuorempi jälki-muisti. Hän huomaa yleensä heti, jos olen tiputtanut murusia lattialle, tai "juuri äsken riisuttuja kalavaatteita" lojuu lattialla tms. Mutta on siitä hyötyäkin. Jälki-muisti muistaa, missä viimeksi käytin lukulaseja-ni tai mihin olin tuikkannut kännyn, löytää hukkaamani kellon, lompakon ja muuta tarpeellista. Kaikki paitsi viimeksi hukkaamani auton avain ovat löytäneet; Jälki-muisti kun ei avaimen

katoamishetkellä ollut juuri muistipaikalla. Pitänee-kin tarkistaa jälki-muistin kanssa valvontamenettely. Niinhän ne poliitikot ja virkamiehet tekevät, kun ovat laiminlyöneet valvonnan hoitamisen.

Välimuisti, mitähän se on? Välillä muistamista, välillä ei. "Kyllähän minä sinut tunnen, mutta sano nyt varmistukseksi nimesi". Haku johti taas tietokoneiden integroituun

"Jos näin sattuu vahingossa jollekin, tarvitaan välimuistia. Siihen on ihan oma ammattikuntansa, välimuistajat."

Wikipedia ei suostunut muistamaan mitään. Täytyy siis laatia oma tulkinta. Joku muukin saattaa tarvita sitä. Joo, olin kerran mukavassa joukossa Kurkijoella, kalamiehiä ja naisiahan ne. Skumppaa oli kulunut kalapeijaisissa vain kohtuullisesti, kilpailun kalat kun olivat olleet

varsin pieniä. Illalla oli jo syöty ja varmaankin yksi piripinta nautittu. Jatkettiin siinä iltaa ja jonkun syyn tai merkkipäivän johdosta otettiin vielä pieni kipollinen kirkasta. Sen jälkeen heräsin-kin varsin pirteänä vasta aamulla vuoteesta (omasta). Edellinen viimeinen muistikuva oli illan istuskelusta penkillä pöydän vieressä.

Jos näin sattuu vahingossa jollekin, tarvitaan välimuistia. Siihen on ihan oma ammattikuntansa, välimuistajat. Tahallisuutta (usein myös tahattomana) väärin-ymmärtäjänä sanoisin, että heitä olisi luotettavuuden lisäämiseksi hyvä olla useita. Jos oma välimuisti on kateissa (tässä se vieläkin on), se ei välttämättä kerro totuutta koskaan. Oikeastaan suuri menetys. Ei voi testata kaverien luotettavuutta. Kuuntele kuitenkin muina miehinä heitä, välimuistisi korviketta. Saatat kuulla värikkäitä tarinoita. Totta tai tarua.

Pitkämuisti. Jokaisella

lienee tuttavissaan ja ystävissään niin sanottuja "muistihirmuja". Tietokone tarjoaa taas ensimmäiseksi sanan selitykseksi USP muistitikkua, seuraavaksi diabeetikon elimistön muistia, sitten norsun ja ihmisen ihon muistin ja monen muun mutkan jälkeen vasta pitkäaikaista *säilömuistia*. Selitykseksi tarjotaan toista termiä: pitkäkestoisempaa muistia eli *kestomuistia*, jossa aivoihin jää muistijälkiä. Synopsissa tapahtuu rakenteellisia ja toiminnallisia muutoksia, jolloin ne käytön myötä laajenevat ja vapauttavat suurempia määriä *välittäjäainetta*. On se hieman vaikeaa ymmärtää tuo tieteellinen teksti, vaikka sitä on lyhennetty jo melkoisesti. Ehkä kuitenkin otetaan siitä hieman opiksi seuraavalla kalareissulla. Yritetään muistaa ottaa "välittäjäainetta", mutta kohtuullisesti.

Nim. muistamaton

KAIPAATKO VANHOJA VUOSIKERTOJA?

Vanhoja täysiä ja vajaita vuosikertoja löytyi loimaalaisen Soldanin talon tyhjennyksen yhteydessä.

Seuraavat täydet vuosikerrat myynnissä hintaan 15 € + toimituskulut:

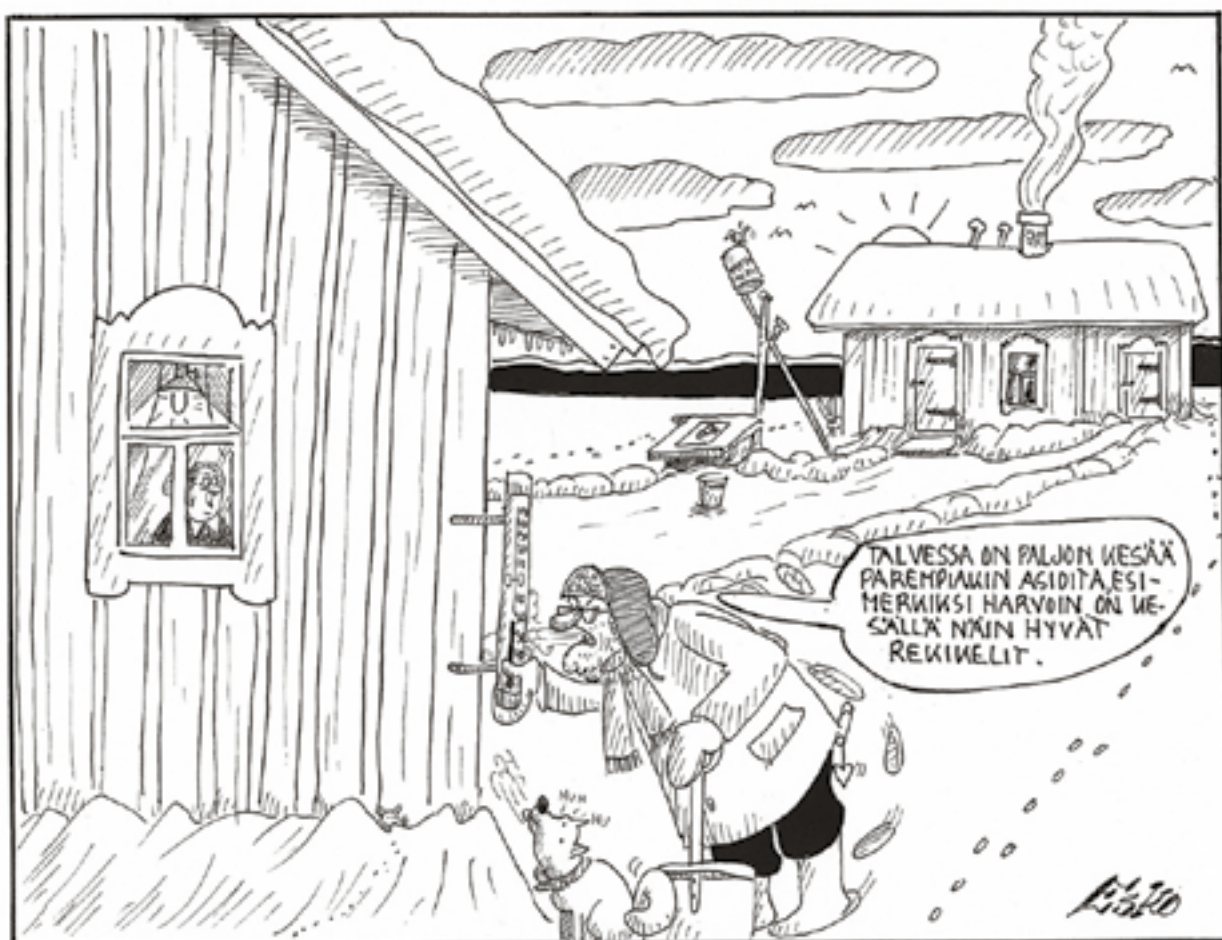
1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1986, 1991, 1993, 1994, 1995, 1996(4 kpl), 1997(2 kpl), 1998(3 kpl), 2001.

Vajaat vuosikerrat, puuttuu 1-5 lehteä hintaan 5 € + toimituskulut.

1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1985, 1987, 1989, 1990, 1993, 1994, 1995, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002.

Tilaukset toimituksesta ti ja to p. 050-521 3336 tai sähköpostitse: toimitus@kurkijoki.fi.

Eskon puumerkki

Murteella

vastaukset

1. Ranta kaislikko
2. Vilja- ja jauholaari
3. Ahkera, tekevä
4. Äreä
5. Lattia
6. Kauan sitten
7. Havukirves
8. Verkkainen, rauhallinen
9. Voide, salva tai öljy
10. Nopea

MUSIIKKIVÄEN
PALVELUPAIKKALOIMAAN
MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoimena:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Asianajaja

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto
HEIKKI RANTANEN OY

asianajaja, varatuomari
Heikki Rantanen
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, 0400 740550
toimisto@heikkirantanen.fi
www.heikkirantanen.fi

Urho Lehtinen syntyi 1887 Tampereella ja kuoli 95-vuotiaana v. 1982 Jyväskylässä. Taideopintoja hän suoritti viime vuosinaan alkuvuosina piirustus-kouluissa Helsingissä ja Turussa. 1910-luvulla hän osallistui ahkerasti yhteisnäyttelyihin, ensimmäinen yksityisnäyttely oli vuonna 1912 Helsingissä ja viimeinen 95-vuotisnäyttely vuonna 1982 Jyväskylässä. Ulko-omailla hänen töitään on ollut näytteillä mm. Venäjällä, Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa ja Italian Firenzessä.

Tänä päivänä hänen maalauksiaan voi ihaila mm. Kansallismuseon, Keski-Suomen museon ja Alvar Aalto-museon lisäksi monissa Suomen kirkkoissa. Hänen teoksensa on 13 suomalaisen kirkon alttaritauluna, Lahden ja Äänekosken kirkkojen alttaritaulut on toteutettu polttolasimaalauksena. Lisäksi hän on suorittanut n. 50 kirkon uusinta- ja entisöintitöitä. 1920-luvulla alkanut koristemaalaukset kirkkoissa muodostuivat hä-

Monipuolinen taiteilija Urho Lehtinen

nelle ammatiksi, jolla hän pääosin elätti perheensä 1960-luvun loppupuolelle asti.

Lehtinen palkittiin Pro Finlandia mitaililla v. 1960 ja valtion taiteilijaeläke hänelle myönnettiin 1970.

Kuvan postikortti on Kari Rahialan kokoelmasta. Lehmänajaja Kurkijoella on maalattu 1916. Tuolloin Lehtinen toimi koristemaalarina monissa kirkkoissa, mm. Ihantalan kirkossa. Olisikohan hän silloin pistäytynyt myös Kurkijoella?

Kurkijoki taiteilijan silmin –palsta julkaisee taiteilijoiden teoksia Kurkijoesta.

Löytyykö kodistasi tai tiedätkö, mistä löytyy teoksia? Kuvaa teos ja kerro taiteilijasta, jos tiedät hänestä jotakin tai anna vinkki!

Kurkijoki taiteilijan silmin

Tilaa
Kurkijokelainen
lahjaksi

allaolevalla tilauskortilla
tai soittamalla
toimitukseen
p. 050-5213336

Kurkijokelainen

**Kurkijokelaisen,
hiitolaisten ja karjalaisen
hengen vaalija.**

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa
kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain 49 eur. Tilattuna n. 1,80 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjekuussa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijoki.fi tai kurkijokelainen1@gmail.com

Kurkijokelainen

LUKIJAMATKAT

II Talkoomatka Kurkijoelle

to-su 23.-26.5.

- teemana siistiä hautausmaita ja kirkonmäkeä

Alustava matkaohjelma:

to: Turku-Loimaa-Helsinki-Syväoro Parikkala (jos lupa järjestyy)-
Elisenvaara-Kurkijoki tai

Turku-Loimaa-Helsinki-Viipuri-Kurkijoki

pe: klo 9-15 talkootyötä, iltapäivällä kiertoaajelu Vätikkään ja Tervuon

la: klo 9-12 talkootyötä, iltapäivällä kiertoaajelu Elisenvaaraan

- mahdollisuus omakustanteisiin kotipaikkakäynteihin takseilla

su: Kurkijoki-Käkisalmi-Viipuri-Helsinki-Loimaa-Turku

Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4

hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa

Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan /päivä,

paitsi sunnuntaina.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut.

Jos talkoolaisia ei tule riittävästi, niin loppupaikat täytetään muilla

matkalaisilla ilmoittautumisjärjestyksessä.

290 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut

+ tarvittaessa ryhmäviisumi 68 €

III Valamon luostari-Kurkijoki

pe-ti 7.-11.6.

Alustava matkaohjelma:

pe: Loimaa-Helsinki-Vaalimaa-Viipuri-Käkisalmi-Kurkijoki

la: kiertoaajelu Kurkijoella

su: kotiseutumatkoiden päivä

la: Kurkijoki-Sortavala-Valamo, opastettu kierros Valamossa,

yöpyminen Valamossa

su: Valamo-Sortavala-Niirala-Lappeenranta-Helsinki-Loimaa-Turku

Majoitus: 3 yötä Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin

hotellissa" 2-4 hengen huoneissa ja tarvittaessa

kotimajoituksessa, 1 yö Valamossa

Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan /päivä,

paitsi tiistaina.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut

480 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut

+ tarvittaessa ryhmäviisumi 69 €

(hintaa tarkentuu helmikuun loppuun mennessä,

kun Valamon hinnat varmistuvat)

IV Kurkijoki

to-su 15.-18.8.

teemana Kurkijoen kirkolliset rakennukset

Alustava matkaohjelma:

to: Loimaa-Helsinki-Rajahovi-Viipuri-Käkisalmi-Kurkijoki

pe: kiertoaajelu Kurkijoella, kirkot, pappilat, hautausmaat yms.

la: kotiseutumatkoiden päivä, iltakävely Lopotissa

su: Kurkijoki-Käkisalmi-Viipurin linna-Helsinki-Loimaa

Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4

hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa

Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan /päivä,

paitsi sunnuntaina.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut

340 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut

+ tarvittaessa ryhmäviisumi 68 €

Viisuminhankintaa varten pitää täyttää
viisuminanomuskaavake ja liittää mukaan 1 kpl passikuvia sekä
kopio voimassaolevan passin kuvavivusta.

Passin tulee olla voimassa vähintään 6 kk matkan jälkeen.

Viisuminanomuskaavake lähetetään toimituksesta kirjeen

yhteydessä tai sen voi poimia mm. Neva Toursin sivuilta: www.

turunnevatours.fi

Sitovat ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN,
matka II 10.4. mennessä, matka III 30.4. mennessä,
matka IV 4.7. mennessä.

Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin

klo 9-14, puh., 050-521 3336

Ilmoittautuneille postitetaan tarkempi matkaohjelma ennen

matkan alkua.

Matkat toteutuvat, jos lähtijöitä on vähintään 30. Matkoille II
(talkoomatka) ja III (Valamon matka) mukaan mahtuu korkeintaan
35 henkilöä.

Muutokset alustavaan ohjelmaan ja hintoihin mahdollisia.

Vastuullinen matkanjärjestäjä:

**Turun
NEVA TOURS OY**